

INFORMATION

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 3 1979

ISSN 0346-3540

Todd Zechel, UFO-forskare, är en av ledarna bakom rättegången mot CIA. Se sidan 4.

TELEGRAM

Text

TT U 3 0115 UFO
PHOENIX (TT-AFP)

TVÅ ÖVERSTAR SOM ÄR PENSIONERADE FRÅN AMERIKANSKA FLYGVAPNET HAR UNDER ED UPPGIVIT ATT DE MED EGNA ÖGON SETT DE DÖDA KROPPARNA AV UTOBJORDISKA VARELSER, KROPPARNA DROGS FRAM UR VRANKET AV ETT HAVERERAT TEFAT, SADE ÖVERSTERN, DE OMKOMNA VAR UNGEFÄR EN OCH TJUGO LÅNGA, DERA HUD VAR SILVERSKIMRANDE, DERA KLÄDSEL VAR AV ETT METALLIKNANDE MATERIAL OCH VERKADE SOM OM DET SVETSATS TILL DERA KROPPAR MED EXTREM HETTA, UPPGIFTERNA HÄRRÖR FRÅN DOKUMENT SOM KRÄVT ATT FÅ TILGÅNG TILL ORGANISATIONEN CIA AV EN DOMSTOL BEORDRATS UTLÄMNA, DET VAR EN PAPPREN, ENLIGT TEFATSOBSERVATÖRER SOM INNEHÖLL DOKUMENTEN EN LÅNG RAD DETALJERADE BESKRIVNINGAR AV MÖTEN MELLAN AMERIKANSKA FLYGPLAN OCH OIDENTIFIERADE FÖREMÅL (UFO), SAMTLIGA FÖREMÅL VERKADE VARA AV UNGEFÄR SAMMA KONSTRUKTION, TEFATSOBSERVATÖRERNA MENAR ATT FÖREMÅLEN KOMMER FRÅN EN ANNAN PLANET OCH ÄR PÅ REKOGNOSERINGSFLYGNING TILL JORDEN, DE ANSER ATT CIA SKALL LÄMNA UT ALLT MATERIAL SOM FINNS OM OIDENTIFIERADE FÖREMÅL FÖR ATT MAN SKALL KUNNA FASTSTÄLLA ATT DE VERKLIGEN FINNS TILL OCH OM MÖJLIGT UT-RÖNA VARIFRÅN DE KOMMER.

SW LIS-

KL 02.20 0038 R

Telefonat av Motaget av

Tjänstemärknings
Urgent telegram
ET / brevtelegram

FS vidareändas
GP post restant
MP egenhändig

PC motagn-besv
RP svar betalt
TC kallelse

TF uttelefoneras
TR telegraph restant
XP utbetald betalt

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen. Organ för Riksorganisationen UFO-Sverige. Utkommer med 6 nr/år.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen – Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Ohman, Jan Lind, Jan-Ove Sundberg, Carl-Anton Mattson, Tommy Gustavsson, Florent Sickenga, Christina Thornesköld.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information

Trycks och utges av UFO-SVERIGES kansli
Box 16, 596 01 Skänninge

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0. UFO-Information 60 kronor helår.

UFO-Sveriges stödfond pg 23 90 52-4

UFO-Sverige har en särskild fond för bidragsgivning. Fonden förvaltas av en från organisationen fristående person. Medel ur fonden ställs på begäran av centralgruppen eller riksstämman till förfogande, under förutsättning att behovet klart preciseras. Fonden skall i första hand anlitas för att täcka kostnader i samband med medlemstidning och administration, samt i övrigt för att bidra till finansieringen av samtliga sådana åtaganden, som UFO-Sverige stadgaenligt skall verka för. Bidragsgivare äger rätt till full insyn och kan på detta sätt utöva medkontroll över medlens användning. Revisorer granskar fondens förvaltning. Skriftlig årsrapport görs tillgänglig för samtliga aktiva och intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift – redigering, planering, tryckning m.m. – sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Artiklar och övrigt material från denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare.

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

OBS!

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan.-31 dec.

Innehållsförteckning:

Tidskriften kommer — även om det dröjer ibland!	3
Ett slag i ansiktet på skeptikerna: CIA har bevisen... UFO-fenomenen existerar!	4
Nu har det hänt... Lysande undervattensobjekt i Torshällaån!	12
UFO över farm i Kalifornien	14
Tre UFO:s formationsflög över Mellanspell!	16
Finns det verkligen "Män i svart"?	17
Kelly-Hopkinsvillefallet dokumenterat.	18
Möte med UFO resulterade i medvetandutvidgning	20
Känd sovjetisk vetenskapsman fastslår: Tunguska-explosionen 1908 orsakades av ett rymdskepp	22
Forntida flygteknik undersöks av tysk student.	24

HANDLINGSPROGRAM FÖR UFO-SVERIGE

Beställ genom att skicka
30 kr via inrikes postanvisning
till "UFO-Information, Box 16,
596 00 Skänninge".

Märk talongen: "Handlingsprogram".

UFO SPACE

NEWSCLIPPING JOURNAL

world's largest
world's most informed

TWO NEWSCLIPPING AGENCIES BASED IN DALLAS, TEXAS AND PARIS, FRANCE SCAN 8000 DIFFERENT U.S. DAILY AND WEEKLY NEWSPAPERS EVERY MONTH. MULTIPLY THAT BY THE NUMBER OF EACH PAPER'S MONTHLY ISSUES, AND THE U.S. TOTAL IS WELL OVER 100,000 PER MONTH. ADD TO THAT THE TOTAL NUMBER OF ENGLISH LANGUAGE NEWSPAPERS CHECKED IN OVER 70 COUNTRIES, AND YOU'LL SEE WHY THERE IS NO OTHER UFO JOURNAL TO KEEP YOU COMPLETELY INFORMED ON THE WORLD SCENE. MANY FOREIGN LANGUAGE TRANSLATIONS

PROMPT ON-TIME SERVICE!!

ATTENTION IS SHOWN TO SEARCHES FOR EXTRATERRESTRIAL LIFE BY RADIOTELESCOPES FOR SIGNALS OF INTELLIGENCE AND OF LIFE-BASED MOLECULES FLOATING ABOUT INTERSTELLAR SPACE. OR IF YOUR TASTE RUNS TO THE BERMUDA TRIANGLE, THE LOCH NESS MONSTER, BIG FOOT, ANCIENT ASTROLOGISTS, OR JUST NATURE AT ITS MOST MYSTERIOUS SELF

planet-wide press coverage

SUBSCRIBE AND SEE THE BIG DIFFERENCE
OVER 150 Pages Each MONTH

CHOOSE THE POSTAL RATES THAT YOU CAN AFFORD!!

First Issue mailing JULY 1st	MONTH		YEAR	
	NORTH AMERICA	\$350	\$4000	SURFACE
		450	5000	AIR
	ELSEWHERE	\$350	\$4000	SURFACE
	C. AMER./CARIBBEAN	\$550	\$6000	AIR
	S. AMER./EUROPE	750	8500	AIR
	ELSEWHERE	950	11000	AIR

CHECK OR MONEY ORDER IN U.S. CURRENCY OR FOREIGN EQUIV.
P.O. BOX 45673 DEPT. D DALLAS, TEXAS 75245 USA

Tidskriften kommer — även om det dröjer ibland!

V.g. tag del av denna specialinformation, käre läsare!

Som de flesta av våra läsare känner till har vi som tidskrift funnits till i tio år och av den orsaken kommer en del extra trycksaker att utges under året. Vi nämnde tidigare under förra året, att vi skall komma ut med ett jubileumsnummer under 1979. Detta löfte skall vi försöka hålla. Det blir dock inte förrän någon gång i höst. Vårt handlingsprogram, en omfattande och läsvärd publikation, ligger klar och är ett 'måste' för alla UFO-intresserade. Häftet är i A5-format och på 48 sidor. Det innehåller UFO-Sveriges målsättning samt massor av tips för fältforskare, eller snarare direkta anvisningar om hur man går till väga i olika situationer vid UFO-landningar etc.

Eftersom vi är den enda riksorganisationen i världen (så vitt jag känner till), utgör denna dokumentation en raritet för framtiden. Jag tror, att den kommer att betinga ett avsevärt pris om några år. Gamla UFO-tidningar från tiden vi började har jag sett är ganska dyra, men så kom de också ut i endast några få exemplar. Samlare av tidskrifter bör få lägga en stor slant för dem.

Handlingsprogrammet trycks i en upplaga av 2000 ex. Den är alltså inte stor, varför ni bör skaffa denna läsvärda handling med det snaraste. Det är ju så att det första i sitt slag är det värdefullaste och mest eftertraktade. Priset - ja det är överkomligt, 30 kr. kostar det inkl. porto, men då ber vi er sända pengar i förväg på inrikes postanvisning. (Ej postgiro, enär detta skulle blandas ihop med tidningen och det vill vi undvika.) Adressen är UFO-Information, Box 16, 596 00 Skänninge. Men kom ihåg: sänd betalning på inrikes postanvisning och texta namn och adress tydligt. Ange också på talongen: 'Handlingsprogram'.

En annan sak som tydligen inte gått fram är att vi, som jag nämnt tidigare, inte har Ählén & Åkerlunds resurser. Vi är en relativt liten organisation med en medlemstidning som baserar sig på UFO-händelser och just därför icke kommer ut på någon bestämd dag. UFO-Information kommer sex gånger om året, men det är inte sagt när den skall komma! Drar man ut konsekvenserna av detta betyder det att det kan dröja till december månad innan ni får U.I. med samtliga sex nummer. Så illa blir det inte i praktiken. Vi försöker med undantag för semestermånaderna juni-juli att komma ut något så när regelbundet. Vi har under början och mitten av februari, för att ta ett exempel, fått flera hotelsebrev med

'löfte' om rättsliga åtgärder, ifall tidningen inte kom snarast eller pengarna snarast återsändes. Vi förstär inte hur sådant kan hända! Tidningen skall ju inte komma ut med mer än sex nummer om året, vilket i bästa fall - med regelbunden utgivning - betyder varannan månad. Med enkel matematik inses, att U.I. nr. 1 distribueras den sista februari eller eventuellt någon dag in i mars beroende på posthanteringen.

Visst tycker vi att det är roligt om våra läsare väntar på och uppskattar tidningen, men vi måste också ges tid att framställa den. När det då gäller att få tid till detta kommer sådana detaljer som översättningar, redigering och teckningar in i bilden. Allt sådant arbete görs ideellt, och det betyder att vi kanske får vänta på en teckning eller översättning. Detta försenar tidningen, och vi kan inte göra så mycket åt det. Vi kan ju inte gärna skälla på översättaren, som jobbar utan betalning på sin fritid. Jag säger som Hermansson: 'Någon jävla ordning måste det vara'. På tal om teckningar: vi behöver folk som är duktiga tecknare. Det fattas alltid teckningar till vårt material. Vi tvingas att presentera artikeln utan de teckningar vi skulle vilja ha med och detta enbart på grund av att vi ej har tillgång till goda illustratörer.

Du som läser detta och vet med dig att du kan hjälpa oss på denna punkt hör av dig snarast! Vi behöver teckningar till jubileumsnumret som skall vara färdigt under hösten. Det fattas flera teckningar till detta och det börjar bli bråttom. Vi måste ha ca. två månader på oss för att iordningställa U.I., och jubileumsnumret blir större.

För att övergå till något annat kan jag nämna att det hänt en del på UFO-området. Jag tänker närmast på Amerika och den lag som möjliggjorde för Todd Zechel att peta hål på CIA. Man kan förvänta sig en hel del därvidlag får man hoppas. Det tycks vara så som vi trott, att myndigheterna känner till mer än vad de erkänner. Detta har framhållits i UFO-kretsar under lång tid, och det är rätt logiskt om man samtidigt vet att myndigheterna intresserar sig för UFO. De har ju stora resurser till skillnad från den eller de privata initiativ som tas i frågan; självfallet måste resultatet stå i förhållande till insatta resurser, och då måste myndigheterna ha den större delen av svaret på frågan 'vad är det som händer?' Jonzon

Ett slag i ansiktet på skeptikerna: CIA har bevisen... UFO-fenomenen existerar!

Det är i dessa tider inte helt ovanligt, att före detta säkerhetsagenter i USA träder fram och riktar grava anklagelser mot sina forna arbetsgivare. Anklagelser, som mestadels gäller CIA's (Central Intelligence Agency) högst självständiga ageranden i diverse storpolitiska affärer.

Men det är däremot ont om avhoppade agenter som har avslöjanden att göra om CIA's UFO-affärer. En sådan talför gosse är dock Ted Zachary, före detta agent i NSA, National Security Agency.

CIA har bevis på att UFO existerar, hävdar Zachary i 1979 års första nummer av den amerikanska tidskriften *Saga*. Ett påstående som i stort sett bara bekräftar vad många haft på känn sedan långliga tider.

I januari kom sedan de officiella bekräftelserna via nyhetsbyråerna.

UFO-Information har tidigare redogjort för Ted Zacharys avslöjanden om CIA's UFO-intresse. Men eftersom sensationella uppgifter helt nyligen gjort gällande, att den amerikanska UFO-organisationen Ground Saucer Watch, med hjälp av gällande lag (Freedom of Information Act), tvingat fram dokumentärt UFO-material ur CIA's arkiv, finns det all anledning att återknyta bekantskapen med Ted Zachary - som i själva verket är en av de drivande krafterna bakom GSW's lyckade kampanj mot CIA.

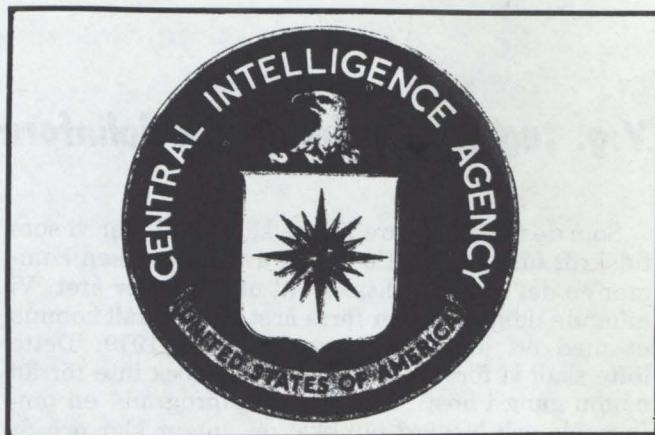
Samtliga fyra huvuddirektorat inom CIA har varit sysselsatta med insamling, analys och registrering av UFO-data sedan 1948, hävdar Zachary och framhåller bland annat CIA's upprättande av en speciell fotosektion (NPIC 1953), som fortlöpande bedrivit analyser av allt fotomaterial om UFO.

CIA's vetenskapliga underrättelseavdelning har också analyserat UFO-data »from the beginning», och här har det gällt såväl inhemska som utländska fall. Allt via kanaler och källor typ amerikanska flygvapnet och från andra underrättelseorganisationer.

Agenter från CIA's operativa propagandaavdelningar har samtidigt spritt ut missledande information om såväl CIA's eget UFO-engagemang, som UFO-saken i stort. Vittnen och folk som fotograferat UFO-fenomen har dessutom spårats upp, misslets och skrämmts till tystnad!

Bland de heta fall, som CIA har visat ett påfallande intresse för, nämner Ted Zachary en händelse som inträffade på Deerwood Nike Base, Maryland, USA den 29 september 1957. Markpersonal har här vittnat om eldgivning mot UFO! Även det nu offentliggjorda fallet från maj 1954 finns med. Där har, som bekant, två pensionerade flygöverstar under ed vittnat om hur de fanns på plats när flygpersonal drog fram döda varelser ur vraket av ett kraschat UFO vid den amerikansk-mexikanska gränsen.

De senaste dramatiska avslöjandena i USA styrker därför otvivelaktigt Ted Zacharys uttalanden.

Den hemligstämplade rapporten har tvingats fram i ljuset efter det att läckor inom Pentagon avslöjat att den finns.

Officiellt säger det amerikanska försvarsdepartementet att undersökningarna om UFO slutfördes 1969. Men - i en delrapport avslöjas samtidigt att USA, mycket ingående, studerat ett fall som inträffade utanför Teheran 1976, då två iranska stridsflygplan av typ F4 Phantom mötte ett UFO. Då ett mindre objekt frigjorde sig från det större, starkt upplysta UFOt, beredde sig piloten i det ena planet att avfira en AIM-g robot. Det blev aldrig någon avfyrning - hela det elektroniska vapensystemet på planet sattes ur funktion och blev operationsdugligt först när jaktplanet avlägsnat sig från området. UFO-fenomenet observerades på radar och iakttogs samtidigt av besättningen på ett passagerarplan.

Troligt är, att Pentagonrapporten aldrig skulle ha nått offentligheten om den inte föregåtts av en läcka. Den amerikanska UFO-organisationens lyckade kupp har dock blottlagt sådana fakta, att en minst sagt livlig debatt i ämnet är att vänta.

Svensk dagspress har också på ett föredömligt sätt följt upp händelseutvecklingen medelst braskande rubriker och artiklar på framskjuten plats.

Det är bara Sveriges Radio, som fortfarande tillämpar en helt annorlunda och märklig journalistik i ämnet UFO.

Inte ens på ren nyhetsplats har Sveriges Radio återgett ett enda ord om Pentagonläckan! Till dags dato skall tilläggas. Men, chansen att via svensk radio och TV kunna följa vad som nu hänt, och kommer att hända i USA, torde vara minimal. Varför? Svaret på den frågan vore onekligen intressant att få veta...

Sammandrag och översättning: Stig Aggestad

USA:s regering underhåller UFO-fakta

Nyhetstelegrammet om CIA's roll i UFO-frågan verkar bara bli början till en rad sensationella avslöjanden, och UFO-Information kommer fortlöpande att redovisa händelseutvecklingen.

Bakgrunden är alltså, att våra kollegor i USA har samlat in pengar till en rättslig process, och genom att utnyttja en ny lag, som kom till efter Watergate-skandalen, stämt CIA inför domstol. När detta pressläggs, i början av februari, har man hittills fått ut nära tusentalet hemligstämplade dokument. Samtidigt meddelas, att FBI bränner sina UFO-arkiv, eftersom man där väntar samma processförfarande.

Följande två artiklar är det bakgrundsmaterial som nådde oss hösten 1978 - innan de verkliga avslöjandena kom:

Bevisen på att delar av USA's regering undanhöll detaljer av UFO-observationer inom deras respektive verksamhetsområden var, intill helt nyligen, rent tillfälliga eller skriftliga intyg. UFO-forskare har citerat motsägelsen i det statistiska resultatet i flygvapnets »Special Report 14« med publiceringen av det negativa resultatet, utsläppandet av 'fyndiga lösningar' på kända UFO-fall, och det ökande antalet ex-tjänstemän, som påstår sig ha bevittnat effektfulla UFO-händelser under sin tid i försvaret - händelser, som undersöktes av andra avdelningar inom regeringen än flygvapnets Blue Book.

Tack vare offentlighetsprincipen kan UFO-forskare, som Todd Zechel och Bruce Maccabee gräva fram handlingar som berör regeringens inblandning i UFO-forskning. Dr Maccabees forskning inom FBI presenteras nedan. Den fullständiga redovisningen av Todd Zechels legala arbete med att sätta ihop en bild av CIA's roll i UFO-frågan kommer att presenteras i hans kommande bok 'Under underrättelse-tjänstens kontroll'.

Zechel hade vänligheten att förevisa IUR några fotokopior på CIA-promemior, som tenderade att beljuga de offentliga uttalanden som gruppen hade gjort:

Omfattningen av CIA's inblandning

I ett brev från CIA's information och inofficiella samordnare till William Spaulding den 26 mars 1976, sammanfattade CIA omfattningen av dess inveckling i UFO-frågan:

»Inte vid något tillfälle före tillkomsten av Robertson-panelen och efter offentliggörandet av panelens rapport, har CIA varit engagerat i utforskningen av UFO-fenomen. Robertson-panelens rapport är en sammanfattning av byråns intressen och inblandning i denna affär.«

Ställ detta officiella uttalande mot följande promemoria, adresserad till deputerade direktören vid underrättelsetjänsten, från verkställande direktörs-

assistent/SI, Ralph L. Clark, daterad 29 juli 1952:

»De senaste veckorna har det rapporterats ett antal radar- och visuella observationer av oidentifierade flygande föremål. Fastän detta kontor har upprätthållit en fortlöpande översikt över sådana påstådda observationer under de senaste tre åren, har det bildats en speciell forskningsgrupp för att återgranska detta ämne fram till idag. O/CI kommer att delta i denna forskning tillsammans med O/SI och en rapport bör vara färdig 15 augusti 1952.«

Kopior på denna promemoria fördelades till en 'kronologisk pärm', en 'dagligläsningspärm' och en 'flygande tefatspärm'.

USA-regeringens hållning gentemot allmänheten

En promemoria, skriven av en Edward Tauss, till deputerade direktörsassistenten/SI, gav ett tämligen pessimistiskt sammandrag av UFO-läget 1 augusti 1952, men anmärkte att »det behövs en varning så att underrättelseorganen fortsätter mörkläggningen av ämnet«:

»Det förordas att CIA's kontroll av detta ämne i samverkan med behörig myndighet med huvudsaklig förbindelse med ATIC fortsättes. Det påyrkas emellertid kraftigt, att ingen antydning om CIA's intresse eller delaktighet får nå pressen eller allmänheten med hänsyn till de sannolika paniska-

»Vilken som helst information du får fram med anknytning till dessa diskusar bör omgående bringas till arméns kännedom.«

Ett slag i ansiktet på UFO-fenomenet CIA har bevisen... UFO-fenomenen existerar!

pande tendenserna.

Med avseende på ett antal UFO-rapporter som härrör från militära baser i oktober och november 1975, sände kapten L McCracken, SAF/OIPC, ut en promemoria med råd till informationstjänsten vid flygvapnets kansli i Washington D.C., NORAD i Colorado, det strategiska luftkommandot i Nebraska och byrån för offentliga ärenden vid försvarets kansli i Washington:

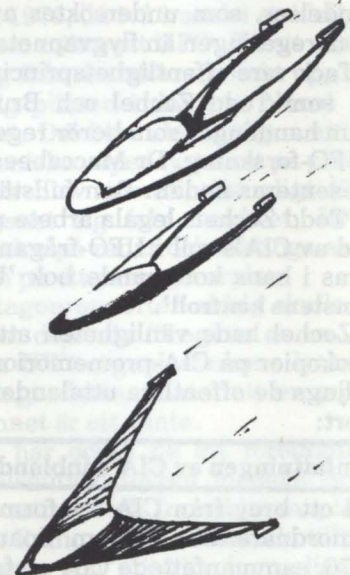
»Vi tror, och OASD/PA instämmer, att med mindre det finns bevis som kopplar samman observationer eller med mindre förfrågningar från massmedia sammankopplar observationer, så kan förfrågningar bäst behandlas individuellt vid källan allt eftersom frågor uppstår. Svaren bör vara omedelbara, uppriktiga, och starkt framhäva att den vidtagna åtgärden var svar på en enstaka eller specifik händelse. IOS bör hålla alla nivåer och lämplig MAJCOMS informerade om frågor som har blivit ställda och de svar som har getts.»

Robertson-panelens farhåga för en möjlig splittning, orsakad av den animerade UFO-frågan från 1953, visar sig ha inflytande på inriktningen av regeringens politik och promemorior skrivna så sent som i mitten av 1960-talet. Promemoriorna tyder även på ett visst intresse och en förtegenhet i UFO-frågan bland amerikanska regeringens agenter, vilka traditionellt har nedvärderat existensen, eller värdet, av UFO:n. Flera avslöjanden av denna typ bör vara förestående allt eftersom CIA/GSW-rättegången fortskrider.

Källa: IUR Vol. 3 nr. 4 1978

Översättning: Jörgen Granlie

Den visuella storleken var svår att fastställa, men radarekott var jämförbart med en Boeing 707 tankflygplan. F4-jaktplanets elektronik slogs ut helt vid incidenten över Teheran.

— 22. J. J. - 79

FBI:s engagemang i UFO-frågan

Utdrag från efterforskningar utförda av Dr Bruce S. Maccabee, Marinens vapenavdelning, White Oak, Maryland.

Den amerikanska regeringens underrättelseorgan, som FBI och CIA, och deras tidigare och nuvarande inblandning i UFO-utredningar, har alltid varit en mycket känslig fråga för ufologerna, men även för allmänheten.

Pågår en 'mörkläggning' från regeringens sida? Det har alltid varit mycket vanligt med rykten - men det var inte förrän väl invigda forskare började utnyttja informationskällorna, genom tillkomsten av offentlighetsprincipen, som någon bekräftelse på regeringens intresse började visa sig.

Omfattningen av CIA's tidigare UFO-intresse kommer sannolikt att framstå tydligare allt eftersom GSW-rättsprocessen fortskrider.

FBI's officiella inblandning har redan granskats av dr Bruce Maccabee och ett utdrag ur en del av hans efterforskningar återges här nedan.

Jag har nyligen tagit emot över fyrahundra sidor, av flera tusen, från dokument i FBI's handlingar rörande 'flygande diskusar'. Jag har fått reda på, att dessa sidor representerar det allra viktigaste och att resten innehåller hänvisningar till andra handlingar om UFO, kopior på blanketter utsända av FBI och kopior på lättillgängliga publikationer.

De sidor jag har erhållit är indelade i följande tre kategorier: Grovt räknat 40 procent är magra rapporter och dokument, vilka enligt min åsikt inte tillför saken något som inte redan är känt om säkra UFO-rapporter och kända bedrägerier. Ca 40 procent är telegramrapporter och kopior på bra till mycket goda UFO-rapporter. En del av dessa är inte upptagna i Blue Book-handlingarna på Nationalarkivet och en del har aldrig tidigare publicerats. Den återstående delen är papper som består av interna anmärkningar om FBI och har fram till nu varit helt oåtkomliga. Dessa visar omfattningen av FBI's interna inblandning - och än mer intressant: kastar ljus över flygvapnets inställning till UFO-forskningen. Det bör till sist understrykas, att huvuddelen av dessa dokument tillkom mellan 1947 och 1955, och att FBI-dokumentet om UFO fick ett plötsligt avbrott år 1964 genom Zamora-fallet från Socorro, New Mexico.

Allmän FBI-inblandning

Den kanske viktigaste frågan som bör ställas är: Var FBI någonsin officiellt inblandat? Sekundära frågor är varaktigheten och arten av inblandningen.

Svaret på den första frågan är ett rungande JA, och varaktigheten av den officiella inblandningen var från 30 juli till 1 oktober 1947. FBI förblev emellertid 'inofficiellt' inblandad t.o.m. 1964.

Under perioden med officiell inblandning instruerade FBI-chefen Hoover sina agenter att granska UFO-observationer. Från oktober 1947 antas emellertid FBI ha överfört undersökningarna till försvaret. (Närmare bestämt arméns flygstyrkor, fram till 1948, och därefter flygvapnet.) Från oktober följde agenterna Hoovers order, att upphöra med de detaljerade undersökningarna. Detta satte emellertid inte stopp för deras arkivering av UFO-observationer och rapporter eller deras kontroller av polisens och FBI's uppteckningar på begäran av andra underrättelseorgans agenter.

FBI upprätthöll dock en lätt kontakt med flygvapnets UFO-undersökningar. FBI var också mottagare av oviktiga kopior på många olika dokument och UFO-rapporter från flygvapnet, marinens underrättelseorgan och arméns underrättelseorgan. Antalet dokument, som arkiverades per år under rubriken UFO, minskade kraftigt från 1952 och var 1959 nere på noll. Minskningen i antalet arkiverade rapporter var troligtvis resultatet av en kombination av flera faktorer, där den viktigaste var FBI's avsikt att dra sig ur UFO-affären.

Intern oenighet

Flygvapnet utförde de detaljerade undersökningsfallen (det lilla dom gjorde) medan FBI försvann i bakgrunden. Från FBI's synpunkt var detta önskvärt eftersom FBI huvudsakligen var intresserat av interna motsättningar och inte av militär hantering. I början var det faktiskt möjligheterna av interna stridigheter, som bragte FBI in i bilden. Ett brev från den 7 oktober 1947 ger en sammanfattning av de första tankarna i denna angelägenhet:

General Shulgen underrättade specialagent XX, att de först rapporterade observationerna av s.k. flygande diskusar möjligen var bedrägliga, och tillkomna av individer som var ute efter personlig publicitet, eller hade berättats av politiska skäl. Han förklarade, att om så var fallet kanske senare observationer var orsakade av masshysteri. Han påpekade tanken att de första observationerna som rapporterats, kanske orsakats av personer med kommunist-sympatier i avsikt att skapa hysteri och fruktan för nya ryska hemliga vapen.

Början på en intern kamp mellan underrättelseagenterna visar sig också kort tid efter promemorian ovan. J. Edgar Hoover godkände FBI-agenternas UFO-undersökningar med föresatsen att »vi måste

kräva full insyn i diskusobservationerna. Ta t.ex. Laffallet där armén rev åt sig fallet (red.anm.: det var en misstolkning) och inte ens tillät oss att göra en flyktig granskning».

Hoovers officiella avgörande släpptes ut till allmänheten som följande:

■ Byrån har, på förfrågan av flygvapnets underrättelseorgan, samtyckt i att samarbeta vid utforskning av flygande diskusar. Flygvapnet har i förtroende meddelat, att det är möjligt att frigöra tre eller flera tefat i udda antal, sammanbundna med varandra i en lina från ett flygplan på hög höjd. Dessa tefat kan uppnå en fruktansvärd hastighet vid fallflykten och falla mot jorden i en båge. Arméflygets underrättelseorgan har även antytt vissa bekymmer för att de rapporterade observationerna kan ha gjorts av samhällsfientliga personer i avsikt att framkalla masshysteri.

■ Du bör granska varje fall, som kommer till din kännedom, för att få reda på huruvida det är, eller inte är, en äkta observation, en inbillning eller en arrangerad observation. Du bör även hålla i minnet att personer rapporterar observationer av flygande diskusar av olika skäl. Det är förståeligt att en person kanske söker efter personlig publicitet, få orsaka hysteri, eller spela ett spratt.

■ Vilken som helst information du får fram med anknytning till dessa diskusar, bör omgående bringas till arméns kännedom genom dina vanliga förbindelser.

Följaktligen hade FBI i slutet av juli 1947 en samarbetsplan med arméns flygstyrkor för att undersöka UFO-rapporter. Det avsedda samarbetet föreföll, som avsett, vara ganska vänskapligt och kunde förmodligen ha fortsatt i många år. Det medges att den första fruktan för omstörtning avtog med tiden, men FBI kunde i alla fall ha fortsatt sina undersökningar in på 50-talet, om de varit verkligt oroade av möjligheterna för att UFO-rapporterna på något sätt varit ett resultat av ryska försök till sabotage. FBI avslutade dock sin granskande roll endast omkring två månader efter det att de började.

Skandalen

De interna agentmotsättningarna drevs till sin spets när direktörsassistent D.M. Ladd sände följande promemoria till Hoover, vilken beskrev en intern armépromemoria, som hade 'snappats upp' av FBI-agenter:

Detta brev påstår i huvudsak, att det var den ursprungliga avsikten hos XX, huvudkvarteret och ar-

méns flyg, att medan ADC skulle intervjua vederhäftiga personer, så skulle FBI undersöka händelser som inträffat nere på marken. Ladd rekommenderade Hoover att avbryta all UFO-aktivitet och att FBI hänvisar alla sådana rapporter till flygvapnet. Hoover antog denna rekommendation och skrev följande brev till biträdande chefen för flygstab 2 i Pentagon, generalmajor George C. McDonald:

»Jag har av er stab blivit tillfrågad om att hjälpa till med granskningen av rapporter rörande observationer av flygande tefat.

Jag har fått min uppmärksamhet påkallad av anvisningar utspridda av flygvapnet i anknytning till denna sak. Jag har fått meddelande om att dessa anvisningar tyder på att flygvapnet skulle intervjua vederhäftiga observatörer, medan FBI skulle granska episoder med landade tefat, för att på så sätt hindra flygvapnet från att köra omkull på händelser, som i många fall visade sig vara lock till askkoppar, toaletsitsar och prydnadshyllor.

Med hänsyn till den klara överenskommelsen med flygvapnet om FBI's ställning i denna sak, kan jag inte tillåta att denna organisations personal och tid blir bortplottrad på detta sätt. Jag råder FBI's fältavdelningar, att avbryta alla forskningsaktiviteter beträffande rapporterade flygande diskusar och instruerar att hänvisa alla mottagna klagomål till den speciella flygvapenrepresentanten för deras område.»

Följaktligen upphörde FBI med sitt officiella engagemang den 1 oktober 1947, huvudsakligen i förtrytelse över att ha blivit hänskjutna till en underordnad position vid granskningarna. Hoovers order, att upphöra med all UFO-undersökning var uppenbarligen mycket effektiv ett år eller så. I mitten av 1948, för såvitt som FBI var inblandat, var UFO'n 'ute' -- dock inte glömda. I de handlingar som jag har, finns det inga tecken på att någon inom FBI hade en tanke på att FBI skulle återinträda på UFO-arenan, så de var förmodligen fullkomligt belåtna med att låta flygvapnet handlägga 'flygande diskusar'.

FBI och flygvapnet

Det är av intresse att jämföra den 'torra' perioden för FBI (okt. 1947 till jan. 1949) med händelser som förekom inom flygvapnet. Fastän tillflödet av rapporter minskade i hög grad under senare delen av

Primärrapporten över försöket att beskjuta ett UFO över Teheran 1976

1947, så avtog inte intresset för flygvapnets del. Generallöjtnant Twining var uppenbarligen övertygad om att någonting verkligen hade blivit sett och rekommenderade en specialavdelning att studera fenomenet. Den 30 december 1947 'föddes' sålunda Project Sign, på det som nu är Wright Patterson-flygvapenbasen. Sign-forskarna försökte mycket ihärdigt, att utröna om tefaten var av sovjetiskt ursprung eller inte, men de misslyckades i alla försöken. Slutligen, efter Chiles-Whitted-observationen den 24 juli 1948 (piloten, andre piloten, passagerare och markobservatörer såg ett lysande objekt med fönster rusa mot och förbi dem) lät uppenbarligen Sign-forskarna sig nöjas med det och skrev en 'utvärdering av läget'.

Utvärderingen kom fram till att UFOs var interplanetariska farkoster. Detta påstående godtogsgenom alla instanser hela vägen upp till stabschefen, general Vandenburg, som returnerade den för brist på bevis. Efteråt förlorade den utomjordiska hypotesen mark till förmån för den om 'vad som helst utom...'. Från detta skede anslöt sig Sign-forskarna närmare till 'misstolknings-lurendrejeri-hallucinations-hypotesen' även om teorin om hemliga vapen inte var skrinlagd.

Slutet för Project Sign kom den 16 december 1948 isamband med att dess namn ändrades till 'Project Grudge'. Det föreligger ett dokument som är av största vikt för förståelsen för varför flygvapnet fortsatte sina undersökningar, varför de två första speciella forskningsprojekten Sign och Grudge fick en hög säkerhetsgrad och varför UFO-relaterad information även in på 1950-talet var hemligstämplad.

Dessa handlingar hänvisar till observationer av flygande tefat över atomenergikommissionens anläggning vid Oak Ridge, Tennessee. Handlingarna börjar med en rapport och fotografier tagna av Mr. Presley i juli 1947. Vid senare analyser på Wright-Pattersonflygbasen företedde nämnda fotografier 'någonting', vilket faktiskt visade sig vara fläckar på negativa. Men UFO-rapporten i dokumentet är oviktig. Vad som är viktigt är informationen som skickades av distriktingenjören, flygvapnets materialkommando, amerikanska armén:

Mr. E. förklarade sitt beteende, angående 'flygande tefat' och 'mystiska projektiler', genom att påstå att han inte kände till någonting om en officiell beskaffenhet av dessa, annat än det faktum, att flygvapnets underrättelsetjänst tror föremålen vara tillverkade av människor, hellre än naturfenomen.

Den information som hade lämnats av honom, fortsatte han, måste bli behandlad med största förtrolighet genom att han inte uttalade sig officiellt, utan som ett resultat av personligt samarbete (detta

speciellt understruket i originaldokumentet). Han uppgav, att materialet absolut inte hade getts någon spridning av flygvapnet eller annan militär personal och att de inte hade ansett det tillrådligt, att meddela honom all information angående projektilen.

Han fortsatte med att han i sina samtal med representanter för Wright-fältet, och genom läsning av rapporter från utländska agenter, hade fått fram en sammanställning av säker information, vilken borde vara till hjälp för att avgöra om dessa s.k. projektiler var äkta, användbara, och en fara för Förenta staterna. Han poängterade, att kännedom om sådana möjliga flygfarkoster inte på något sätt är ny, de har varit kända sedan fyra år tillbaka (1944 - 45), och att ryssarna har experimenterat med någon typ av flygande tefat.

I samband med detta berättade han, att färskare rapporter hade mottagits från CIA-representanter i Sydeuropa och södra Asien, som meddelade att ryssarna experimenterade med någon radikalt ny typ av flygfarkost eller robotvapen, som kunde skickas iväg långa avstånd ut över havet och sedan flyga tillbaka till startplatsen.

Detta faktum var synnerligen värt uppmärksamhet, eftersom experiment här i landet långt ifrån har utvecklats i den riktningen och där vi enbart är intresserade av hur vi skall få projektilen fram till den förutbestämda nedslagsplatsen, och inga överväganden har gjorts för att ge projektilen en möjlighet att återvända.

Mr. E. fortsatte sedan med sina egna idéer om diskusarnas beskaffenhet. Idéer, som han hade formulerat genom granskning av kända fakta och teoretiska gissningar av honom själv och andra vetenskapsmän, om diskusarnas beskaffenhet och själva framdrivningsmetoden för sådana typer av luftfarkoster.

Han berättade, att såvitt amerikanska vetenskapsmän känner till, finns det f.n. inget kemiskt drivmedel, som skulle möjliggöra den enorma räckvidd som tillskrivs de flygande tefaten. Det finns endast en möjlig drivkälla att tillgå, vilken överensstämmer med nuvarande teori, och det är utnyttjandet av atomenergi. (Författarens anm.: på detta ställe i dokumentet har någon skrivit i marginalen 'atomdriven projektil').

Som ytterligare bevis på detta möjliga medel för framdrivning riktade Mr. E. uppmärksamheten på röksvansen och den gasformiga corona, beskriven som ett eldklot, vilket han förklarade kanske ger något bevis för det faktum, att ett radioaktivt fält är närvarande. (Originalmaterialet ger läsaren intrycket av att Mr. E., som arbetade i en forskningsgrupp som försökte utveckla atomdrivna flygplan, hade använt en ansevärd mängd tid till att studera tillgängliga uppgifter om avgassvansar efter 'fly-

gande tefat'. Det är tydligt, att de som gav Mr. E. stöd i hans arbete inte accepterade tron, att alla UFO-rapporter var humbug, inbillningar och miss-tolkningar.)

Beträffande existensen av projektiler berättade han även ett egendomligt faktum från rapporter han hade mottagit. Och det var, att vid alla de till-fällen dessa objekt hade dykt upp, hade de vanligen kommit in över Förenta Staterna från en nordlig riktning (!) och hade rapporterats återvända i nordlig riktning. Det är inte känt att någon av dessa någonsin har kraschat, kolliderat eller upplösts över amerikanskt territorium, men det framgår att de kom in över USA, kryssade omkring -- och gick tillbaka över nordpolen. Han berättade, att såvitt han visste, hade det aldrig hittats någon del från nå-got föremål så analytiska undersökningar kunnat ut-föras. Det enda aktuella material han kände till, som kunde vara av något värde för bestämningen av dess egenskaper, är teleobjektivfoton som innehas av ingenjörer på Wright-fältet, Dayton, Ohio.

Mr. E. avslutade med, att denna sak - trots att den ännu bara består av gissningar - inte desto mindre är en tillgång av stor betydelse för den mili-tära institutionen i det här landet. Stora ansträng-ningar har lagts ner av förvaltningen för att utröna vad dessa föremål möjligen kan vara och, beroende på dessa rön, bestämma i vilken mån ett lämpligt försvar kan etableras.

Han berättade även att det har givit impulsen till den forskning för utveckling av robotvapen, som har utförts av flygvapnet i dess eget program för kärn-energi till drivning av flygplan. Han yttrade likaså, att så långt han kände till, fanns det absolut inget samband mellan dessa farkoster och det faktum att de hade observerats nära Oak Ridge, Tennessee.

Den åsikt som Mr. E. gav uttryck för i ovanståen-de intervju representerar förmodligen flygvapenge-neralens åsikt även 1949. Projects Sign genomgick vid det tillfället en utomjordisk fas. Huruvida den möjligheten någonsin delgavs FBI eller ej, framgår inte av de erhållna handlingarna. Som sagt, 'skåpet var tomt' under 1948. Tanken på att det var utomjor-diska intelligenser, som hade någonting med UFO att göra, framfördes emellertid många år senare.

I slutet av 1948 och början av 1949 observerades åtskilliga 'gröna eldklot' över militära anläggningar i västra USA. Ingen förnekade förekomsten av de gröna eldkloten, ett faktum som står i kontrast till de upprepade förnekandena, att de diskusliknande föremålen var orsaken till rapporterna om flygande tefat. Dr. Lincoln La Paz (en berömd expert på mete-oriter och själv observatör av ett 'grönt eldklot') hävdade inför flygvapnet, att de gröna eldkloten inte var naturliga meteoriter, och att deras karaktä-ristik var vad som kunde förväntas av ryska robot-

vapen. Flygvapnet hade alltså under 1949 och på 1950-talet ett godtagbart äkta fenomen till hands, vilket möjligen har satts i samband med ryssarnas militära utveckling.

Det är viktigt att notera, att även rapporter om en 'diskusliknande' variant förekom bland rapporterna om eldkloten. Man kanske förväntar sig att flygvap-net skulle fortsätta att misstänka ryssarna. Till svar på en fråga från Hoover i mars 1950 om 'förhållandet med flygande tefat', hade flygvapnet efter två års noggranna undersökningar kommit fram till, att tre fjärdedelar av iakttagelserna rörande flygande tefat visade sig vara misstolkningar av kända saker. I bör-jan av 1950 trodde därför FBI att rapporterna om fly-gande tefat var utan betydelse.

Å andra sidan mottog FBI en kopia på en kortfat-tad flygvapeninformation i maj 1950, där den utom-jordiska hypotesen inte var uttryckligt framkastad, utan det sades blott och bart att den inte kunde bevis-sas. I augusti 1950 blev FBI informerat av Departementet för speciella undersökningar (OSI) om att fö-rekomsten av 'gröna eldklot', diskusar och meteori-ter vållade dem stora bekymmer. Den 9 oktober 1950 (efter att flygvapnets officiella inblandning i UFO-saken tills vidare hade upphört) upplystes FBI av OSI om att deras 'undersökningar av dessa feno-men inte räcker till för att visa, att observationerna omfattar rymdskepp eller projektiler från annan pla-net eller land'.

Under 1952 (det stora flap-året) meddelade flyg-vapnet FBI att 'det inte var alldeles omöjligt, att de observerade föremålen kunde vara rymdskepp från andra planeter, sådana som Mars'. Den 27 mars 1952, inlämnades ett dokument som visade att fil-men som var tagen av Delbert Newhouse var ett svårt slag mot flygets underrättelseorgan. Efter att ha tagit ställning för en 'fullständigt värdislig' för-klaring var ATIC 'fullkomligt rådlöst' om hur man skulle förklara denna synnerligen trovärdiga (så står det verkligen i dokumentet) observation. I samma dokument finns förklaringen:

Överste XX aviserade att flygets underrättelse-organ fortfarande anser, att de s.k. flygande disku-sarna är någon optisk illusion av atmosfäriska feno-men. Han framhöll dock att somliga militära tjänste-män på allvar tar i betraktande möjligheten av inter-planetariska skepp.

Det framgår av informationen i FBI-handlingarna, att flygvapnets ståndpunkt förändrades betydligt under de första fem eller sex åren med dessa feno-

Primärrapporten över försöket att beskjuta ett UFO över Teheran 1976

men. Det är emellertid känt från andra källor, att efter Robertson-panelens rekommendationer från januari 1953, kristalliserade sig flygvapnets officiella hållning gentemot UFO-rapporter omkring 'det är inget'-attityden. I den mån det rör FBI, så finns det inga dokument bland de erhållna handlingarna, som uttrycker en åsikt om verkligheten eller beskaffenheten hos de 'flygande diskusarna', annat än påståenden med slutsatsen, att ingen av tefatsrapporterna kan sättas i samband med omstörtande verksamhet.

Mer att vänta

Uppgifterna, som har sammanställts av Dr. Maccabee, är synnerligen intressanta ur historisk synpunkt. För första gången har vi fått titta in bakom kulisserna och se verksamheten och åsikterna hos regeringens agentbyråer och flygvapnet. I den mån det handlar om spekulationer angående mörkläggningen av viktiga vittnesmål, kan det förefalla som om dokumenten inte gav FBI det allra minsta stöd för en sådan teori. Deras primära jobb var istället att syssla med 'inre upplösning', hemliga vapen och intern agentpolitik.

Dra i alla fall inga slutsatser än: Det finns tidiga tecken på att CIA's roll i UFO-undersökningar inte var så fullkomligt fridfull. Och allteftersom GSW-rättssaken fortskrider torde vi bli bjudna på mera utmanande material.

Källa: IUR Vol. 3, nr. 3 1978
Översättning: Jörgen Granlie

FBI skulle granska tefatshändelser, som i många fall visade sig vara askkoppar, toalettsitsar och prydnadshyllor. De verkliga fallen utreddes av andra.

Denna telegramrapport, ställd till överste Frank B. McKenzie USAF/DA2 (Amerikanska Flygvapnet), innehåller primärinformation om den UFO-observation och försök till beskjutning, som gjordes i Iran den 19 september 1976.

Telegrammet har tvingats fram av den amerikanske ufologen Colman S. Keviczky och presenteras här i svensk översättning av Bertil Bengtsson.

»Omkring klocka 12.30 AM den 19 september 1976 mottogs telefonsamtal från innevånare boende i Shehيران-delen i Teheran. De rapporterade att de såg konstiga föremål i luften. En del sade att de liknade stora fåglar och andra rapporterade att det såg ut som helikoptrar med ljus på. Vid kontroll med flygplatsen visade det sig att det inte fanns några helikoptrar i luften vid denna tidpunkt (kl. 13.00, lokal tid).

Vakthavande, som tog emot telefonsamtalen, sade till rapportörerna att det var stjärnor de hade sett.

Vid kontroll med Mehrabadtornet beslöt han sig för att själv titta efter, och han såg då ett föremål som liknade en stjärna, men mycket större och ljusstarkare. Han beslöt då att skicka upp en Phantom F-4 från Shanrokhiflygbasen för att undersöka det närmare.

Kl. 00.30 den 19 september lyfte en F-4 och satte kurs mot en punkt ca 75 kilometer norr om Teheran. P.g.a. objektets ljusstyrka var det lätt att upptäcka på 130 km avstånd. När F-4:an närmade sig på ett avstånd av 46 km slutade alla instrument att fungera och UHF-radion med intercom föll också ur funktion.

Piloten avbröt omedelbart förföljandet och satte kurs mot flygbasen. När han svängt bort från området med föremålet, som uppenbarligen ej längre utgjorde något hot mot honom, började instrument och radioutrustning att fungera normalt igen.

Kl. 01.40 startade en andra F-4 och andrepiloten fick radarkontakt med föremålet på ca 50 km avstånd 'klockan 12' hög position och med vc på 278 km/h (vc = hastighet med vilket flygplanet närmar sig målet). När avståndet minskat till 46 km avlägsnade sig föremålet med en hastighet som var synlig på radarn och bibehöll ett avstånd av 46 km.

Storleken på radarekot var jämförbart med en Boeing 707 tankflygplan. Den visuella storleken på objektet var svårt att fastställa p.g.a. den intensiva ljusstyrkan. Ljuset som det avgav liknade strobelight (antikollisionsljus), men var format som en rektangulär figur med alternerande blå-grön, röd och

orange färg. Skiftningen på ljuset var så snabb, stt man såg samtliga färger på samma gång.

Objektet och den förföljande F-4:n fortsatte på en kurs som låg söder om Teheran när ett annat ljusstarkt föremål, ca hälften så stor som den skenbara storleken av månen, kom ut ur det första föremålet. Detta andra objekt styrde rakt emot flygplanet med hög hastighet, varför piloten gjorde sig beredd att avfyra en AIM-9-raket mot föremålet. I samma ögonblick fungerade ej kontrollpanelen för avfyringen.

Samtidigt fungerade varken UHF-radio eller intercom och vid denna fas beslöt sig piloten att svänga undan, samtidigt som han gjorde en negativ G-dykning, för att komma undan. Under tiden han utförde denna manöver, tycktes objektet falla nedåt som ett fallande löv med ca 8 km/h. Under den tid det tog att utföra svängen bort från det första föremålet, inneslöt det andra föremålet helt och hållet i det första.

Kort efter det att det andra objektet inneslutits i det första, kom ett tredje objekt ut, men från andra sidan, och flög rakt ned med hög hastighet. Besättningen i flygplanet hade åter kontroll över vapen och radioutrustning och samtidigt bevakade de objektet, som närmade sig marken med hög fart. De väntade att en explosion skulle komma, men i stället såg det ut att landa mjukt på marken och kastade ett starkt ljussken ca 2 till 3 km omkring sig.

Besättningen minskade höjden från 25H till 15H och fortsatte att observera föremålet, samtidigt som de på kartan noterade objektets position. De hade vissa svårigheter att återfå sitt mörkerseende för att gå tillbaka och landa, varför de cirklade runt Mehrabadbasen några varv. Därefter gjordes en 'straight in landning'.

I radion kunde de också höra starka interferens-

störningar och varje gång de passerade genom den magnetiska bäringen 150 grader från Ehrabad, så förlorade de radiokompassen på UHF och intercomen slutade fungera. INS-kompassen varierade också starkt mellan 30 till 50 grader.

Det enda civila plan som var på väg in för landning till Mehrabad under denna tid hade radiofel i samma område (Kilo Zulu), men rapporterade inget objekt synligt. När F-4:an låg på lång final för landning upptäckte besättningen ett annat cylinderformat objekt med ena änden som ett T, ca 10 meter och med ett ljus i varje ända och ett blinkande ljus i mitten.

Vid förfrågan till tornet meddelade det att ingen trafik förekom i området. Under tiden som objektet passerade ovanför F-4:an kunde inte trafikledaren i tornet upptäcka det, men då piloten talade om var han skulle titta upptäcktes det mellan bergen och ett raffinaderi.

Dagen efter flögs besättningen i F-4:an ut till området i en helikopter där objektet synbarligen hade landat. Inga spår kunde upptäckas på den torrlagda sjöbotten där föremålet hade landat, men under tiden de cirklade runt platsen, väster om den punkt där landningen hade ägt rum, uppfångade de ett pipande ljud i sökmottagaren.

På den punkt där signalen var starkast låg ett litet hus med trädgård. Man landade intill huset och frågade folket som bodde där, om de lagt märke till något konstigt ljud eller ljus under natten. De hade hört ett starkt oväsen och sett ljus i form av kraftiga blixar. Området där helikoptern och föremålet antas ha landat skall kontrolleras med strålningsmätare av XX.

Mer information kommer att översändas när den blir tillgänglig.

Nu har det hänt...

Lysande undervattensobjekt i Torshällaån!

Av Stig Aggestad

Onsdagskvällen den 11 okt. 1978 var klar och en smula kylig. Teve sände just buskisserien Herbert och Albert men det skulle inte bli mig förunnat att ta del av deras öden och äventyr den här gången.

Samtidigt utspelades ett annat 'äventyr' i Torshälla - knappt en mil från den plats där jag själv befann mig (södra Eskilstuna). En 11-årig pojke ob-

serverade just då ett fenomen, som förmodligen fått självaste Charles Fort att höja lite extra på ögonbrynen:

Den - i vanliga fall - fridfulla Torshällaån var upplöst av 18 till 20 lysande objekt som rörde sig fram och tillbaka - under vattenytan...

Klockan var 19.35 när telefonen ringde. En fru

Olsson från Torshälla hade märkliga ting att berätta. Hon hade först ringt tidningen Folket, som uppmanat henne att kontakta mig. Fru Olsson började berätta om sonens upplevelse, och efter en stund fick jag tala med pojken, som heter Ove. Lugnt och samsat berättade han följande:

Strax efter sjutiden på kvällen hade han gått längs Torshällans strand, bakom en servering som kallas Krusgården. Plötsligt syntes ett underligt ljus från åvattnet. Då han kom närmare fick han till sin oförställda häpnad se 18 till 20 lysande klot som manövrerade omkring under vattenytan!

Rätt som det var rusade de lysande kloten iväg bort från pojken, i riktning ut mot Mälaren. De avlägsnade sig i en formation bestående av två rader med, uppskattningsvis, 1 decimeters mellanrum mellan såväl kloten, som de två raderna - **alla utom ett, som blev liggande kvar vid strandkanten.**

- Det var ungefär stort som en fotboll, och utstrålade ett vitaktigt ljus, som blev mycket starkare - ja, direkt bländande - när en del av klotet vid ett tillfälle höjde sig en smula över vattenytan. Jag tyckte jag hörde ett svagt fräsande ljud från klotet, berättade Ove.

Den förbryllade och smått skrämde pojken kastade en sten mot föremålet, som då rörde sig litet, men utan att avlägsna sig från platsen. Ove sprang då direkt hem och hans föräldrar beslöt att kontakta tidningen Folket. Efter telefonsamtalet återvände pojken direkt till observationsplatsen - nu i sällskap

med fyra kamrater i åldern tio till tolv år. Alla fem såg det lysande klotet som låg kvar på samma plats. Ove rusade då hem igen och hämtade sin pappa.

När fadern kom ned till stranden såg även han det lysande undervattensobjektet! Ove tog upp en ny sten och slängde mot ljuskällan - som då plötsligt fick liv - och sköt iväg i samma riktning som de övriga objekten försvunnit, dvs ut mot Mälaren. **Allt inför ögonen på de fem barnen och den skakade fadern, som inte kunde tro på det han såg.**

Vad kan nu detta vara för något, undrade han omtumlad då jag fick telefonkontakt med honom några minuter efter händelsens slutfas? Är det någon som driver med oss?? Hans frågor är fortfarande obesvarade.

Man kan av begripliga skäl inte klandra redaktionspersonalen på Folket för att de inte skickade en fotograf till Torshälla efter det första telefonsamtalet. Allt vi då hade att gå efter var en blott 11-årig grabbs fantastiska berättelse. Kvällschefen Hasse Jönsson och jag beslöt därför att avvakta med vidare åtgärder tills en vuxen person kommit på plats och kollat upp det hela. Som händelserna sedan utvecklade sig var denna vår tvekan fel. Men - det är som sagt lätt att vara efterklok.

Någon som helst naturlig förklaring till observationen har inte gått att få. Fallet är alltså i skrivande stund ouppklarat och händelsen som sådan går långt utanför de vanliga UFO-rutinerna med god marginal. Fenomen av denna art är dock inget nytt. Inom UFO-forskningen benämnes de USO (engelska: Unidentified Submarine Object).

Här i den lugna Torshällaån iaktogs 18 till 20 lysande objekt under vattenytan den 11 oktober 1978. Foto: Karl-Olov Pettersson.

UFO över farm i Kalifornien

Ljusstrålar som når halvvägs till marken, kraftiga kablar med fransiga ändar, roterande sektioner. Detta är några av de märkliga detaljerna i en närobservation i Kalifornien i september 1976.

Observationen, som inträffade samtidigt med ett omfattande strömavbrott är värd uppmärksamhet särskilt på grund av mycket detaljrika beskrivningar av UFO-objekten.

Statisk elektricitet

Det hela började en sen kväll vid TVn. Den 39-åriga maskinmekanikern Bill Pecha satt ensam kvar vid apparaten efter att hustrun och två barn gått till sängs. Vid 00.45 sloknade plötsligt TVn. Han trodde att det blivit kortslutning och gick ut för att fixa till felet. Utomhus kände han av en effekt av statisk elektricitet över kroppen. Håret på bröstet, armarna och huvudet reste sig. Han tittade uppåt och fick syn på en stor cirkulär farkost på ca 15 m höjd rakt ovanför honom. Himlen var kristallklar och fullmånen spred ljus över farkosten. Det elektrostatiske fenomenet kvarstod samtidigt som pulsen ökade som svar på upphetsningen. Medan han stod där i ängslig förundran och blev räddare och räddare inför det säregna skådespel han nu kunde bevittna, var han samtidigt tillräckligt nyfiken för att studera varje liten detalj på farkosten. Under de fyra eller fem minuter han stod där inpräntade han varje synlig detalj.

Roterande sektioner

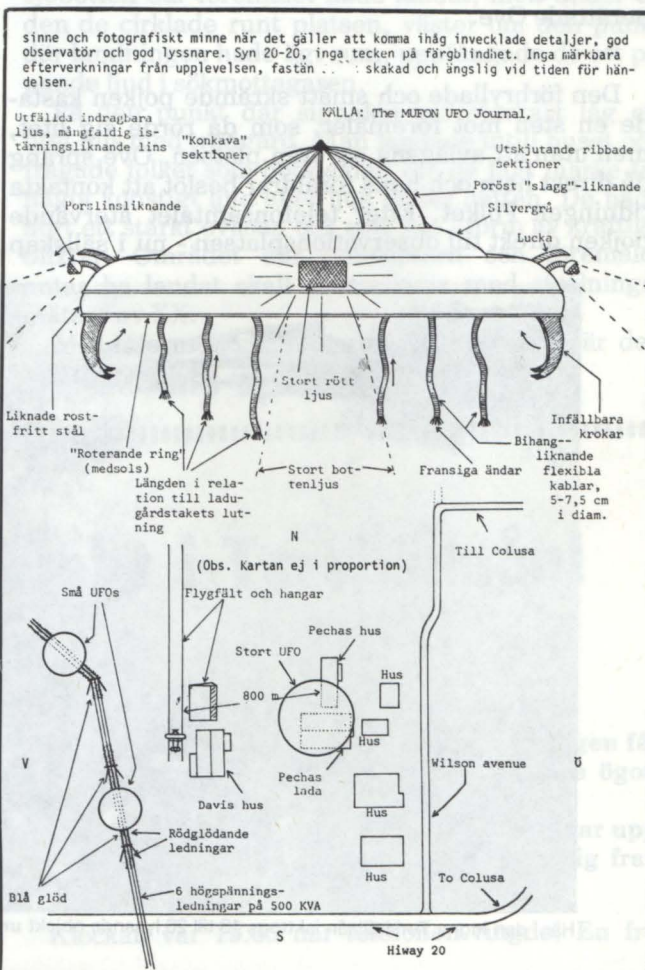
Pecha uppskattade farkostens diameter till 40 - 45 m. Det fanns inga nitar, skruvar, bultar och inga fogar. I mitten fanns en kupol med vertikalt ribbade sektioner, där "ribbningen" var mycket framträdande. Mellan varje sådan sektion var ytan inbuktad. Kupolen hade en svag spets eller topp. Den var placerad på, som det föreföll, två välvda bassektioner. Den övre bassektionen och materialet i själva kupolen verkade bestå av svagt, skrovligt och poröst slagg. Denna övre del av mörkgrå eller matt silverfärgad. Den nedre delen verkade ha en yta som påminde om porslin. Den yttersta kanten på farkosten, som roterade medsols, påminde om rostfritt stål. Rotationshastigheten var svår att bedöma, men Pecha menade att den var ganska hög. I farkostens botten fanns en mindre sektion som också roterade,

fast motsols och mycket långsammare än kanten. Denna roterande sektion omslöt en stor gråmatt ljuskälla. Ingen som helst luftström kunde märkas från de roterande delarna.

Pecha uppgav att den säregna belysningen, en stor ljuskälla i centrum på farkosten, som endast utsände ett svagt dämpat sken då farkosten befann sig i det svävande tillståndet, möjligen kunde ha förorsakat en optisk illusion, så att de två sektionerna verkade rotera åt motsatt håll i förhållande till varandra. Han fick emellertid den bestämda uppfattningen att de verkligen roterade åt var sitt håll.

Från kanten på UFOt hängde sex dinglande kablar ned. De hade fransiga ändar och hängde ned ca 1.80 - 2.40 m från farkostens botten. De tre till vänster (se skiss) varierade i längd så att de stämde överens med lutningen på ladans tak. De befann sig ovanför ladans tak men utan att riktigt vidröra den. "Kablarna" hade en uppskattad diameter på 5 - 7,5 cm.

När farkosten drog sig tillbaka över fältet bakom Pechas hem, drogs dessa bihang omedelbart in i

botten. Två krokliknande armar på undersidan fälldes också in, men inte helt och hållet. Samtidigt, som om det var en del av samma arm eller mekanism, öppnades en liten lucka på varje sida, just ovanför armarna, och ett ljus som verkade monterat på en böjd rörledning sköts ut och något nedåt. "Linsdelen" verkade utgöras av vad som såg ut som en mängd glaskuber samlade i klunga. Dessa två sidoljus sände ut en blåvit ljusstråle.

UFOs vid kraftledning

Då UFOt drog sig tillbaka mot granngården ca 800 m bakom Pechas gård, tändes ett stort rött ljus mitt fram på farkosten. Det stora ljuset i botten, som var gråmatt när farkosten befann sig svävande, intensifierades nu till en nedåtriktad konformad stråle av skarpt vitt ljus. Detta ljus nådde halvvägs till marken och upphörde mitt i luften! Sådana avskurna strålar finns f.ö. rapporterade från andra UFO rapporter. Pecha iakttog nu det stora UFOt manövrera över grannens gård och flyghangar, och det lyste upp allt som om det vore dagsljus.

Nu upptäckte han ytterligare två UFOs som var ungefär hälften så stora som det första. Dessa båda svävade direkt över högspänningsledningarna på 500 KVA (500.000 volt) några hundra meter bortom grannens flygfält. De verkade nästan vila direkt på ledningarna, var och en mellan två stolpar. Från sidorna sände varje UFO ut kraftiga vita ljuspelare ned mot toppen av stolparna. Inuti varje ljuspelare fanns en blå pulserande kärna. Högspänningsledningarna i sig själva glödde i ett rött sken en viss sträcka ut från stolparna åt båda hållen. Tydligt föreligger här ett visuellt exempel när två UFOs orsakar ett strömavbrott, observerat av Bill Pecha och hans hustru. Han hade nämligen rusat in till sin fru och skrikit åt henne att stiga upp och komma till fönstret. När han drog undan gardinerna för att kunna se ordentligt manövrerade den större farkosten över grannens hus och hangar. En stor ljusstråle från botten nådde nu ända ner till marken och lyste upp allting som dagsljus. Både herr och fru Pecha kunde nu iaktta det fortsatta skådespelet. Efter att ha tillbringat ca en minut över granngården sköt det stora UFOt plötsligt iväg med otrolig hastighet mot några kullar längre bort. Kullarna befinner sig 28 - 30 km i västlig riktning från gården. Det tog UFOt 2 - 3 sekunder att färdas denna sträcka. Det kraftiga ljuset lyste upp kullarnas toppar i någon sekund, varefter det rusade tillbaka med samma hastighet, för att åter sväva över granngården.

Flykt i panik

Åsynen av alla dessa underliga ljus började göra Pecha alltmer nervös. Han började bli rädd att det skulle komma att återvända också till hans eget hus. Han började frukta för sin och familjens säkerhet och var på väg att lämna sin plats vid fönstret när han såg de båda UFO:n som svävade över högspänningsledningen plötsligt skjuta iväg och försvinna ur syne. Nu bestämde han att det var klokast att fly huset. Han drog på sig ett par gamla jeans, tog med sängkläder och var på väg ut genom dörren med fru och barn just som det åter blev liv i TV:n. När han märkte detta stängde han instinktivt av apparaten och skyndade ut där han lastade in familjen i sin nya lastbil. Med strålkastarna avsiktligt avslagna backade han ut längs gårdsvägen. Men han glömde bort lastbilens baklysen, vilka möjligen attraherade UFOt. Då han körde mot staden, med avslagen belysning och i 140 km/tim., lade han märke till att den stora farkosten följde dem. Allt han kunde tänka på just då var att komma undan och försätta sig själv och sin familj i större säkerhet i staden.

Vid utredning av fallet uppgav personalen vid Pacific Gas and Electric att det vid den uppgivna tidpunkten för observationen varit strömavbrott av obestämdd natur. En överbelastad transformator sa- des ha "smält". Under utredningen framträdde ytterligare två personer som sagt sig ha sett objekten på ett avstånd av 1.5 - 3 km. I övrigt har utredningen kortfattat visat bl.a.;

Vid grannens gård hade några blad i toppen på träden blivit bruna, andra till hälften bruna som om de hade bränts. Speciellt var detta märkbart i närheten av huset. Ett päronträd var lätt bränt på ena sidan och en närbelägen syrenbuske hade aldrig tidigare blommat vid denna tid på året. Andra områden undersöktes i närheten i fråga om säsongavvikande blomning utan att man fann något anmärkningsvärt. Under tiden för observationen och då UFOt befann sig över granngården, reagerade deras hundar genom att skälla och yla på ett ovanligt sätt.

Huvudvittnet Bill Pecha har beskrivits som fri-luftsmänniska, som ofta är ute och jagar och fiskar. Kör bil i stock-car tävlingar. En ganska orädd, frisk och kraftig typ. Ett skärpt sinne och fotografiskt minne när det gäller att komma ihåg invecklade detaljer, god observatör och god lyssnare. Inga märkbara efterverkningar från upplevelsen, fastän skakad och ängslig vid tiden för händelsen.

Källa: The MUFON Journal

Övers.: Sören Andersson

Tre UFO:s formationsflög över Mellansel!

Åtskilliga personer observerade tre egendomliga föremål, som lördagen den 9 december 1967 flög in över Mellansel och försvann österut mot Örnsköldsvik. Vid 4-tiden på eftermiddagen stod två personer nere vid järnvägsstationen, när de plötsligt lade märke till det här underliga fenomenet. Herr Julius Söderberg var den som först observerade detta och för mig berättade han så här om sin upplevelse.

- Jag stod nere vid järnvägsstationen den här kvällen och pratade med en bekant, när jag såg ett starkt ljussken mot horisonten i nordväst. Först trodde jag att det var norrskenet som lyste, men efter en stund förstod jag att det måste vara någonting annat, för ljusskenet närmade sig på låg höjd över skogen från Hädanbergshållet. Skenet liksom flammade med flera färger och det såg nästan ut som om det var någonting som brann. Det närmade sig med jämn fart och kan väl ha haft samma hastighet som ett propellerflygplan.

"Järnvägsvagnar" korsade himlen

Personen i mitt sällskap blev lika förvånad som jag, när jag visade honom på fenomenet som höll rak kurs mot samhället och verkade gå på konstant höjd över marken. Efter ännu en liten stund såg vi till vår häpnad, att det var tre egendomliga farkoster som kom flygande i bredd på mycket kort avstånd mellan varandra. På framsidan hade de två ljusrader ovanför varandra. Det såg ut som fönster, och från övre raden lyste ett rött sken och från nedre raden lyste ett gult sken. Det såg ut som om tre sammankopplade järnvägsvagnar kom flygande mot oss. När de var som närmast tror jag inte att de var längre bort än 400 - 500 meter, och då såg vi att det ena gick något före de andra två, eller också var det lite större.

På något sätt lade vi mera märke till den ena farkosten än till de andra två. Jag tyckte att det såg ut som om de följde Moälven där de flög fram på några hundra meters höjd utan att det hördes det minsta ljud från dem. När vi nu betraktade dem snett underifrån, observerade vi att de hade en rund och tillplattad form.

De var stora, säkert 50 meter i diameter skulle jag tro, och ovanpå dem fanns en tub eller någonting i den vägen, från vilken ett intensivt skarpt ljussken liksom rullade ut. Skenet i sig självt var inte färgat men hela trakten lystes upp av ett otroligt skarpt, grönt ljus allt eftersom de flög förbi samhället. Skogen och husen, liksom allting annat badade i det här kraftiga skenet, ja hela området lystes upp av det egendomliga ljuset. Skenet var så skarpt, att det för

övrigt inte var möjligt att se några fler detaljer av farkosterna, som till slut försvann vid horisonten mot öster.

Likadan upplevelse i Finland

Vi blev båda två ordentligt skakade av den här upplevelsen. Jag själv var nästan lamslagen av iakttagelsen, och mannen i mitt sällskap var oerhört upprörd och hoppade omkring på ett ben i taget och ropade gång på gång - vad är det, vad är det? Men jag kunde ju inte svara på det, för jag har aldrig sett någonting liknande i hela mitt liv. Jag stod nog närmast mållös och stirrade på fenomenet hela tiden. Under minst 5 minuter såg vi det här fenomenet tillsammans och jag såg det dessutom långt bort på himlen under någon minut, innan jag gjorde honom uppmärksam på det.

Bara ett par dagar efter den här tilldragelsen hörde jag att åtskilliga personer i trakten hade sett precis samma fenomen som vi och en kvinna i Västerås, som råkade stå ute på balkongen vid tillfället, lär ha iakttagit fenomenet på ganska nära håll. Enligt obestyrkta uppgifter påstod hon sig ha sett människor inne i farkosterna. Andra personer i relativ närhet av fenomenet påstod sig ha hört ett luftbrus från detta, men däremot inget som helst motorljud.

- Dagen därpå, alltså den 10 december, fanns det en notis i Dagens Nyheter som förtäljde att tre oidentifierade flygande föremål hade flugit in över Sundsvall denna lördag och svept inåt landet, för att därefter observeras i Strömsund.

Jag tror inte man misstar sig, om man antar att det var samma farkoster som senare observerades i Mellansel. Senare den här kvällen iaktogs ett liknande fenomen i Jakobsstad i Finland. Iakttagelsen stod att läsa i en finsk ortstidning, som skickades till mig av en bekant. Den i tidningen relaterade händelsen överensstämde fullständigt med vår upplevelse nere vid järnvägsstationen, slutade herr Söderberg sin berättelse.

I majestätisk plogform över Mellansel

Två andra personer observerade samtidigt fenomenet från en annan plats i samhället. En av dessa var herr Hans Eriksson, som numera är bosatt i Skellefteå, men som vid tillfället för den här iakttagelsen bodde i Mellansel. Per telefon berättade herr Eriksson om sin upplevelse, vilken i alla delar styrker herr Söderbergs berättelse. Så här berättade han för mig.

- På eftermiddagen den här aktuella lördagen tog jag och en kamrat en promenad uppför backen mot

stora landsvägen. Det var fint väder minns jag. Inga moln och bra sikt. Det var riktigt härligt promenadväder, och vi hade nått upp en bit ovanför samhället när vi lade märke till tre starkt lysande skivor, som kom flygande på himlen västerifrån. De följdes åt på nära avstånd från varandra, och flög i plogform ovanför åsen norr om Mellansel. Det vill säga, den ena låg en bit före de andra två. De flög lugnt och majestätiskt i en rak horisontell bana på några hundra meters höjd. I varje fall kan de inte ha varit högre än 1.000 meter över marken. Storleken verkade vara något mindre än månens skenbara fulla diameter. De flög med jämn hastighet på konstant höjd hela tiden, ända tills de försvann ur sikte mot Örn-

sköldsvik.

- Jag tyckte precis, att det såg ut som ett tåg som kom flygande genom luften. Det var väl närmast de här tre ljuskällorna som hela tiden höll ett jämnt inbördes avstånd som fick mig att tänka på några hopkopplade vagnar. Jag skulle tro, att vi såg det här fenomenet minst en minut innan vi tappade dem ur sikte. Ingen av oss hade någon uppfattning om vad det kan ha varit, men något flygplan, någon helikopter eller ballong var det inte, det såg vi då tydligt. Inget ljud uppfattades under tiden vi iakttog fenomenet, som var det underligaste jag upplevt.

Text och intervjuer: Erland Sandqvist

Finns det verkligen "Män i svart"?

Fenomenet med männen i svart (MIB = Men In Black) är ett av det mest gäckande och oätkomliga inom ufologin. I flera år har även seriösa UFO-forskare förnekat att sådana saker överhuvudtaget har inträffat, men fortlöpande rapporter om dylika händelser (vilka går tillbaka till 1950) kommer till vår kännedom och ger berättelserna en säker grad av trovärdighet.

Ett av de mest väldokumenterade fallen inträffade i början av september 1965, efter att två poliser från Damon i Texas upplevde en närkontakt av 1:a graden. Kort efter, men innan observationen hade kommit till allmänhetens kännedom, uppsöktes en av polismännen av två mystiska främlingar som varnade honom för att i fortsättningen tala om händelsen. En annan MIB-händelse inträffade i Minot, North Dakota, i kölvattnet på en påstådd episod med beskjutning av en ufonaut. Inte heller nu hade händelsen publicerats när de gåtfulla personerna dök upp - med ingående kännedom om skärmytslingen.

'Männen i svart' beskrivs karaktäristiskt vara 'något obestämt orientaliska' i sitt framträdande och sägs ofta ha 'ingående' upplysningar om UFO-aktiviteter, upplysningar som troligen inte är tillgängliga genom 'normala' kanaler. Ibland har männen i svart (de kallas så på grund av sina mörka kläder) framträtt som militära officerare - vilket föranledde Pentagon att skicka meddelande till militär personal att rapportera alla upplysningar de hade om personer, som utgav sig tillhöra flygvapnet och som hotade UFO-vittnen.

Det är sannolikt så, att många MIB-episoder inte är annat än bluff eller paranoid självbedrägeri. Några förmodade MIB är, eller var, troligtvis rege-

lingsdetektiver (detta förefaller allt mer rimligt i ljuset av nyare avslöjanden beträffande CIA's inblandning i UFO-forskningen). Kärnan av MIB-fenomen verkar i alla fall vara något annat, någonting med direkt anknytning till själva UFO-fenomenet.

Det är synnerligen svårt att forska i sådana rapporter på grund av rädslan som MIB-besöken framkallar. Följaktligen har det utförts mycket litet seriöst arbete i denna sak och mycket sensationsmakeri har varit resultatet.

Ett antal typiska fall plus en intressant diskussion om den möjliga avsikten med dessa finns att läsa i John A. Keels *The Mothman Prophecies*.

Källa: International UFO Reporter (IUR), Vol. 3, nr. 4 1978

Översättning: Jörgen Granlie

Kelly-Hopkinsvillefallet dokumenterat

Alltför ofta tror allmänheten att tredje gradens närkontakter, dvs. observationer av humanoider eller varelser i samband med UFO, är helt och hållet begränsad till det sista århundradet. Så är inte fallet: observationer av ufonauter (eller kanske "aeronauster" vore en bättre term i detta fall) går tillbaka så långt som till 1897 då en våg av observationer av "luftskepp" inträffade i USA. Dessa humanoider såg ut, och uppträdde, som en vanlig människa.

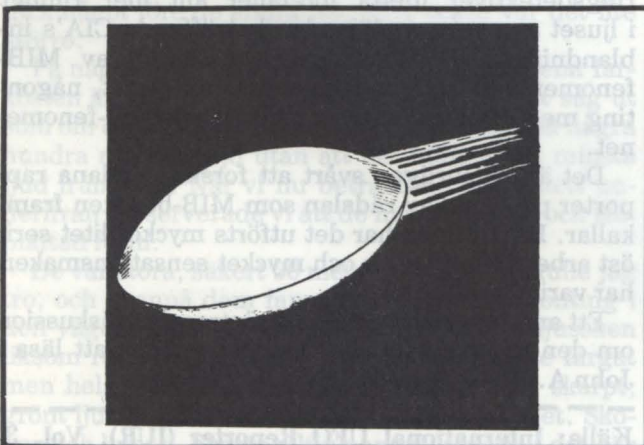
En av de mest kända och bästa dokumenterade CE III. Close Encounters of the third kind, som kommer från modern tid inom ufologin, är den som hände den 21 - 22 augusti 1955 vid Kelly, Kentucky, USA. Händelsen är enastående genom dess varaktighet och genom det flertal vittnen som var inblandade.

Huvudpunkterna i detta fall har diskuterats av flera kända författare, också professor J. Allen Hynek, som ägnade hela sex sidor åt det i sin bok "The UFO Experience" från 1972. Hynek påstod att alla detaljer från undersökningen skulle bli ett värdefullt dokument för ufologer. Nu har det väntade dokumentet blivit möjligt att köpa, och det är utgivet av Center for UFO Studies. Boken behandlar, förutom Kelly-Hopkinsvillefallet, andra CE III fall från 1955 och är full av kartor, illustrationer, fotografier av platser, varelser, UFO:n och vittnen. Dokumentationen är på sammanlagt 196 sidor.

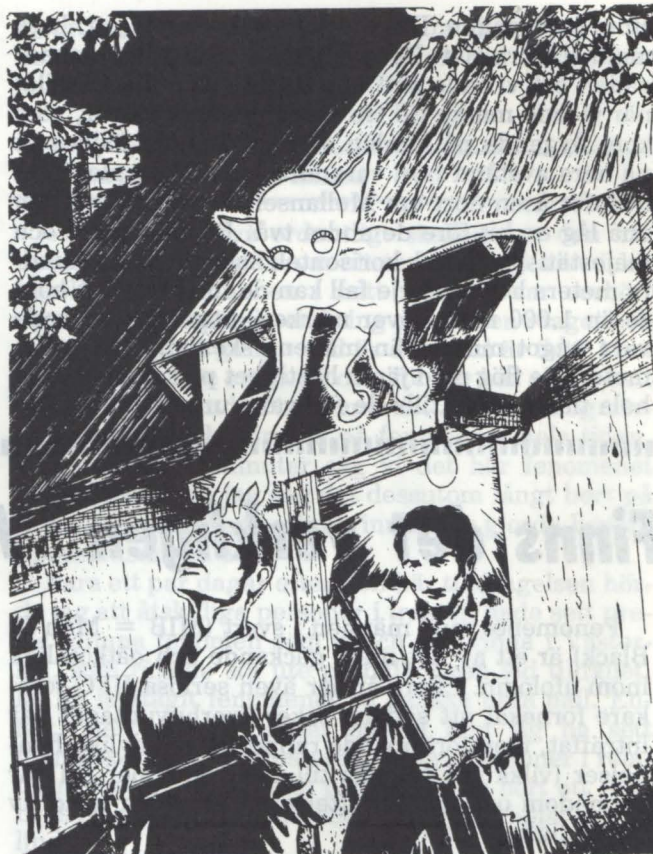
Denna artikel summerar ett av de mest kända och trovärdiga CE III fall som någonsin inträffat.

Lysande varelse med stort huvud

Platsen är en liten bondgård utanför Kelly, ett samhälle i Kentucky. I gårdens boningshus befann sig åtta vuxna och tre barn. Det var en mörk, klar

3. Föremålet som Billy Ray Taylor såg landa vid gården.

1. En av varelserna sträckte ned en kloliknande hand och rörde vid Billys hår.

och het natt. Omkring klockan 19.00 kom en vän till familjen Sutton, Billy Ray Taylor, in från källaren och berättade om att han hade sett ett starkt upplyst flygande tefat med en eldsvans i regnbågens alla färger som flög över himlen och sedan gick ner i en lång ravin, vid slutet på familjen Sutton's ägor. Sutton's, som ägde bondgården, tog honom inte på allvar utan skrattade och sa att det måste varit ett stjärnfall.

En halvtimme senare började familjens hund skälla våldsamt, men efter ett tag satte den svansen mellan benen och gömde sig under huset. De två männen i huset, Billy Ray Taylor och Lucky Sutton, gick till baddörren för att se vad som oroadde hunden och såg då ett underligt ljus som närmade sig huset från fältet.

När ljuset kom närmare kunde de se vad som orsakade det: en lysande meterlång varelse med ett runt och onormalt stort huvud. Ögonen var stora och lyste med ett gult ljus. Armarna var långa och sträckte sig ända ner till marken. De slutade i en lång fågelkloliknande hand. När varelsen närmade sig, var dess händer höjda över huvudet, precis som om någonting höll upp den.

Männen reagerade med att hämta sina skjutvapen, ett jaktgevär och ett salongsgevär. Under tiden som de drog sig något tillbaka inåt huset, väntade männen tills varelsen var ca 6 meter från dem och sköt sedan. Varelsen kastades bakåt och sprang sedan bort i mörkret.

Efter några minuter, då den inte återvände, gick Billy Ray och Lucky in i vardagsrummet bara för att se en annan (eller samma) varelse i fönstret. De sköt genom fönsterrutan mot den och ännu en gång kastades den bakåt och försvann.

Säkra på att de träffat och oskadliggjort den gick de ut för att leta efter kroppen. När de började gå ut genom stora dörren med Billy Ray i täten stannade han för ett ögonblick under ett tak. Just som han skulle stiga ut på gården, såg de övriga i hallen bakom honom, hur en av varelserna från taket sträckte ner en kloliknande hand och rörde vid hans hår. Familjemedlemmarna skrek till och drog honom tillbaka in i huset medan Lucky rusade ut, vände sig om och sköt ner varelsen från taket.

Det fanns en annan varelse i lönnträdet intill huset. Både Lucky och Billy Ray sköt mot den. Men istället för att falla liksom svävade den ner till marken och sprang bort i mörkret. Med en gång kom en annan varelse (eller kanske den som skjutits ner från taket) runt husknuten och nästan sprang på gruppen. Lucky sköt igen på den och resultatet blev detsamma: ingen effekt. Ett ljud hördes just som kulan träffade, precis som om man slog i en metallhink, men varelsen sprang iväg oskadad.

När de förstod att gevären var till ingen nytta, återvände de in i huset till de skrämda kvinnorna och barnen. Varelserna rörde sig på ett underligt sätt. Benen verkade vara oböjliga och när de sprang var det med "höftrörelser". De gick vanligtvis upp- och nedåt när de sprang iväg böjde de sig framåt och sprang med långa armar som nästan rörde vid marken.

Modern stoppade beskjutningen

Humanoiders förmåga att sväva var som tydligast när en besköts på taket. Den svävade då iväg på en sträcka av 12 meter till ett staket, där den blev beskjuten ännu en gång. Under tiden som de inte verkade ha en aura som var lysande, lyste deras hud i mörkret. Ljuset blev starkare när de besköts eller när familjen skrek åt dem. Mrs Lankford, modern i familjen, fick ett slut på fientligheten. Trots alla skott på varelserna, gjorde "de" inget fientligt utfall mot familjen. Emellertid började barnen bli hysteriska när varelserna fortsatte springa med jämna mellanrum och stirra in på familjen genom fönstren.

Vid 23-tiden hade deras tålamod tagit slut och de

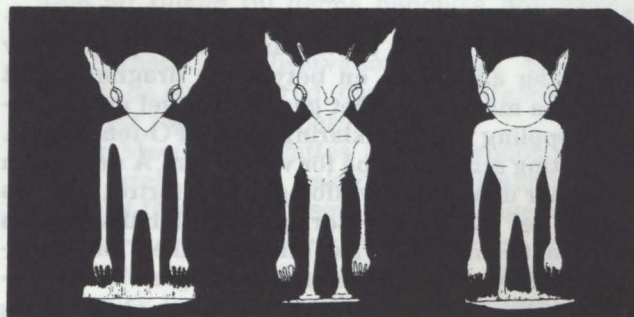
packade in sig i två bilar och körde till Hopkinsville-polisen, vars högkvarter låg nära till. Efter en halvtimme kom polisen från Hopkinsville och en fotograf från staben för att undersöka fallet. Familjen kom efter dem. De gick grundligt igenom gården, huset och uthusen. De kunde inte upptäcka något ovanligt och spänningen steg till klimax när någon steg på kattens svans och den skrek till. Aldrig har så många pistoler blivit dragna så fort!

Polisen letade igenom skogsområdet men fann ingenting. En ovanlig detalj var att ett lysande avtryck upptäcktes där en av varelserna hade blivit beskjuten och ramlat omkull. När inget ovanligt hände, packade poliserna ihop sina saker och lämnade Sutton's ensam vid 02.15-tiden på morgonen.

Varelserna återkom

När familjen lugnat ner sig, släckte de ljusen och gick till sängs. Mrs Lankford låg i sin säng och stirrade på fönstren då hon såg ett konstigt ljus. Ljuset tillhörde en av varelserna som med sina händer på fönsterrutan tittade in i rummet. Medan hon tyst ropade på resten av familjen, var hon hela tiden lugn. Lucky Sutton däremot tog sitt gevär och sköt på den genom fönsterrutan. Det hade ingen effekt, och varelserna fortsatte visa sig genom hela natten, men gjorde aldrig något fientligt utfall utan verkade bara vara nyfikna. Sista varelsen sågs en halvtimme före gryningen, ca 05.15.

Nästa morgon kom polisen tillbaka för att finkammar området. Inte heller denna gång fann man någonting trots att man klättrade upp på hustaket för att leta fotspår. Pressen fick höra om händelsen och förutom reportern som varit tillsammans med polisen under natten, kom den lokala radiostationen och många reportrar från tidningar i Kentucky, Idiana och Tennessee till Suttons hus. Allt eftersom nyheten spreds, började också allmänheten strömma dit. Bilar stod i kö längs vägen från Suttons hus. Turisterna stannade och gick igenom Suttons ägor, in och ut

2. Tre rekonstruktioner av varelserna, som de olika vittnena uppfattade dem.

i deras hus, plågade familjen med begäran om foto-grafering. Det hela skapade en karnevalisk atmosfär med resultat att allmänheten förvrängde familjens observation till "små gröna män".

Samma morgon gick ingenjör Andrew Ledwith på den lokala radiostationen in på stationen för att få en pratstund med chefsingenjören (detta var Ledwith's lediga dag). Han fick reda på nattens händelser och p.g.a. sitt intresse för UFO bestämde han sig för att åka ut och intervjua familjen. Presentationen av historien blev så vidrig att familjen Sutton efter det vägrade samarbeta och överhuvudtaget nämna händelsen. Ett undantag var Isagel Davis, som förberedde Kelly-rapporten för CUFOS.

Kritik

Hur kan en sådan berättelse bli accepterad som värdefull, kan man fråga sig. Familjen hade i stadsbefolkningens ögon "låg samhällsstatus". Två av männen hade arbetat för en cirkus tidigare. Kunde det vara möjligt att de använde tricks som de lärt sig därifrån? Det som talar mest emot berättelsen är att man inte fann något fysiskt bevis på att händelsen verkligen hade ägt rum.

Skeptiker pekar på att inga fotspår fanns (marken var oerhört hård), inga märken fanns på taket (fast-

än varelserna verkade vara nästan tyngdlösa och torde inte ha lämnat några spår efter sig), det fanns inget blod (men kulorna hade inte verkat skada varelserna).

Man skulle kunna tro att familjen ljög ihop historien. Å andra sidan, så har senare utredare kunnat visa en bild av dem, som vitt skiljer dem från människor i stånd att framställa ett i detalj utarbetat spratt som detta. Familjen Sutton var utbildad, de var vanliga bönder som inte hade något som helst intresse i att utnyttja den publicitet som de framkallade. Så var står vi? Gjorde varelser ett besök på bondgården i Kentucky natten till den 21 augusti 1955? Eller hetsade vittnena, som till största delen bestod av vuxna, upp sig till överdrift så mycket att de överdrev vissa detaljer? Den nya boken nämner att en cirkus tältade i grannskapet och att en apa skulle ha rymt, så det kunde kanske vara en lösning på problemet, men det finns ingen grund för ett sådant påstående. Kelly-Hopkinsvillefallet står fortfarande som en av de främsta och oförklarade CE III fallen.

Källa: International UFO Reporter Vol. 3 No. 5 1978

Översättning: Maria Westin

Möte med UFO resulterade i medvetandeutvidgning

Till något av det mest fantastiska inslag som förekommer i UFO-sammanhang hör uppgifter om vittnen, som efter att ha konfronterats med ett UFO uppges ha fått helt förändrade (läs förädlade) psykiska och intellektuella egenskaper. Sådana uppgifter förekommer, naturligt nog, ytterst sparsamt. Från Sverige finns, såvitt bekant, inte några sådana rapporter. Inte desto mindre har uppgifter av detta slag alltid haft en betydande dragningskraft hos vissa människor. Det ger utan tvivel en sympatisk koppling och "förklaring" till UFO-fenomenet. Något att hoppas på för var och en. Å den andra sidan har denna typ av ufologi väckt förtret och hos en hel del människor bidragit till att hålla distans till ämnet som sådant. Det blir helt enkelt för fantastiskt, alltför avlägset vår uppfattning av verkligheten. Berättelsen om senor Maceiras upplevelse bör läsas med detta som bakgrund. Händelsen har varit publicerad i Flying Saucer Review och refererats i viss UFO-litteratur.

Vid 22.30-tiden på kvällen den 30 december 1972 satt senor Ventura Maceiras från Tres Arroyos, Buenos Aires, vid en liten brasa ungefär sex meter från ett litet träskjul, som var hans hem. Hans hund och katt med tre ungar satt vid sidan om honom. Han hade just avslutat sin kvällsmåltid och satt och drack maté, nationaldrycken, medan han lyssnade på radio. Plötsligt började radion tona ut. Slutligen, efter att ha dunkat på den utan resultat, stängde han av den.

Astronautika varelser

Det var i denna stund han hörde ett högt surrande läte. Han tittade upp och fick till sin förvåning se ett mycket starkt ljussken som lyste upp hela grannskapet. Inuti detta ljussken fanns ett stort objekt, uppskattningsvis 20 - 25 meter i diameter.

I den övre delen av objektet kunde senor Maceiras urskilja en sfärisk kabin med två små fönster. Ba-

kom ett av dessa fönster lade han märke till en figur som var iklädd en dräkt som såg ut att bestå av rullar staplade på varandra. Dräkten såg ut att vara uppblåsbar. Den påminde något om astronautdräkt. På huvudet hade UFOnauten en hjälm. Från hjälmens översta del utgick en slang, som var ansluten till en låda på ryggen.

Farkosten lutade sig något framåt vilket gjorde att senor Maceiras tydligt kunde iaktta den upplysta kabinen. Han såg nu ännu en UFOnaut som bar samma slags dräkt. Båda varelserna hade sneda ögon. På andra sidan av farkosten kunde han se ytterligare två fönster. Mellan dessa fanns ett slags emblem. Detta emblem bestod av en sjöhäst som bar en krona med några slags symboler till höger om den.

Plötsligt kom en kraftig blix från objektets undersida. Blixten bländade Maceiras ett ögonblick och tvingade honom titta nedåt. Det surrande ljudet blev högre, och kort därefter flög farkosten iväg mot nordost. Bakom sig lämnade den en doft av svavel som försvann efter några sekunder.

Otrolig kunskapsutvidgning

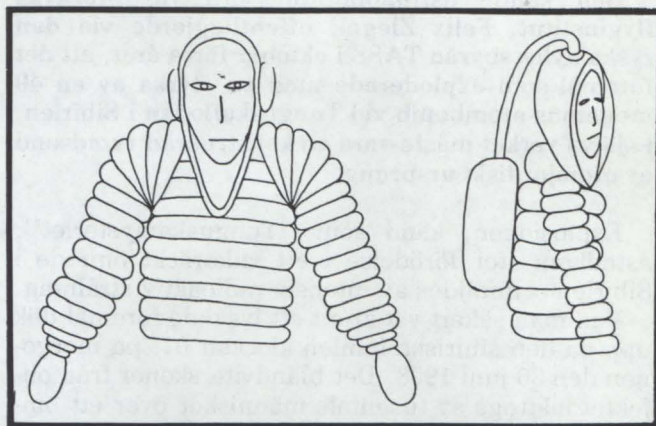
Hunden och kattorna verkade inte ha ådragit sig några skador. Men efter att blixten dog ut kunde kattmamman inte upptäckas någonstans. Först 48 dagar senare, den 16 febr. 1973, återvände hon. Hennes rygg uppvisade då brännmärken som fortfarande fanns kvar.

Senor Maceiras upplevde en hel del otrevliga reaktioner några dagar efter händelsen. Dessa innefattade en stickande känsla i benen, kraftig huvudvärk, våldsam diarré, illamående och kräkningar, håravfall, små röda kliande varblemmor i nacken, talsvårigheter och ett ymnigt tårflöde. Efter hand förbättrades emellertid hans tillstånd, och inte nog med det. En tredje uppsättning tänder började också växa ut!

Sedan, helt oförklarligt, började denne obildade gamle man göra de mest rediga uttalanden i ett flertal ämnen som han tidigare inte varit det minsta insatt i. Det verkade som om hans upplevelse hade resulterat i ett remarkabelt utvidgande av medvetandet.

Den argentiske UFO-forskaren Pedro Romaniuk skriver följande i Flying Saucer Review:

Som jag nämnde i första delen av denna rapport, började senor Maceiras ca 45 dagar efter sin visuella kontakt med UFOt, bete sig på ett sätt som var helt olikt hans vanliga. Ända sedan händelsen skedde (30 dec. 1972) har han varit under noggrann läkaruppsikt, både kliniskt och psykiatriskt. Låt oss lägga på minnet att han är analfabet och sålunda knappast kan läsa eller skriva. Men nu, plötsligt, i sina

Ufonauterna bar hjälmar och vad som liknade mörkgrå dykardräkter, bestående av uppblåsta slangar som var sammanfogade på ett sådant sätt att de gav effekten av en bälg. De hade båda sneda ögon och en mun som var som en tunn linje.

konversationer med våra forskare har han börjat tala om filosofiska, teologiska och astronomiska ämnen och teorier. Han nämner stora tal i miles och på några få sekunder räknar han om dem i kilometer. Han nämner olika planeter i Vintergatan, och använder sig ofta av termerna "broder" och "broderskap" i samband med dem som talar med honom. Han har utvecklat en djup religiös känsla, och han väntar sig enorma geologiska förändringar som kommer att drabba vår planet som ett resultat av de ständiga kärnvapensprängningarna, och som kommer att förstöra stora delar av planeten. Han har också utvecklat en konstnärlig känslighet såtillvida att han nu tillbringar en stor del av sin fritid med att ur ett massivt klippblock skulptera en modell av den farkost han konfronterades med.

Jag har gjort förfrågningar hos de människor som känt senor Maceiras under flera år, och alla intygar att han innan kontakten med UFOt inte hade den kunskap han nu besitter.

Som ett tillägg till denna händelse bör nämnas att man efteråt fann mängder av döda malar i en flod i närheten av observationsplatsen. Man fann också att de eucalypsträd, över vilka farkosten hade svävat, var brända i topparna.

Senor Maceiras försattes även i hypnos och berättade exakt samma sak i detta tillstånd som i vaket. Det förekom inga som helst motsägelser.

Källor: *Mysterious Visitors - The UFO Story*, av Brinsley le Poer Trench. *Beyond Earth: Man's Contact with UFOs*, av Ralph & Judy Blum.

Översättning: Sören Andersson

Känd sovjetisk vetenskapsman fastslår:

Tunguska-explosionen 1908 orsakades av ett rymdskepp

Den kände astronomiprofessorn vid Moskvas flyginstitut, Felix Ziegel, offentliggjorde via den ryska nyhetsbyrån TASS i oktober förra året, att det föremål som exploderade med en styrka av en 40 megatons atombomb vid Tunguskafloden i Sibirien, i själva verket måste vara en konstruerad rymdsond av utomjordiskt ursprung.

Explosionen, känd som "Tunguskamysteriet", åstadkom stor förödelse i ett vidsträckt område i Sibirien och följdes av intensiv radioaktiv strålning.

Vad man säkert vet är att ett lysande föremål dök upp på den sibiriska himlen klockan 07. på morgonen den 30 juni 1908. Det bländvita skenet från objektet iaktogs av tusentals människor över ett område med 800 kilometers radie i östra Sibirien.

Den framrusande tingesten rörde upp ett väldigt dammoln innan den exploderade med en våldsam knall, som hördes på 1.000 km avstånd. Marken därade som av en jordbävning, fönster trycktes in och djur och människor slogs omkull. Den kraftiga tryckvågen fällde all skog över stora arealer.

Flera vetenskapliga expeditioner har under årens lopp företagits till området och många forskningsrapporter har försökt klarlägga mysteriet. År 1927 kunde sovjetiska vetenskapsmän fastställa, att träden hade fällts kring explosionens epicentrum i ett område med 15 till 30 kilometers radie. Man fann spår efter bränder och en mängd runda vattenfyllda hål i marken.

Fortfarande kan man uppmäta en förhöjd aktivitet av radioaktiv strålning i området. Teorierna om vad som kan ha orsakat smällen sträcker sig från en störtande meteorit till en explosion av antimateria.

Nuvarande fakta tyder på UFO

Ingen av teorierna har dock kunnat bekräftas, och enligt de senaste slutsatserna från prof. Felix Ziegel var det ett flygande tefat som exploderade:

- Ju mer vi forskar i Tunguskakatastrofen, desto mer tyder fakta på att det var ett flygande tefat som exploderade och orsakade förödelserna, säger Ziegel.

Enligt Ziegel gjorde föremålet en vid sväng, först norrut och sedan västerut, innan det havererade. En sådan bana kan inte förklaras som ett naturligt fenomen, menar han.

Ziegel stöder sin teori bl.a. på att stora mängder zink, brom, natrium, bly och andra element, som inte finns i meteoritkärnor men väl i artificiella struk-

turer, frigjordes vid explosionen.

Enligt TASS påträffade en expedition till Tunguska, sommaren 1977 ytterligare bevis, som vederlade teorierna om en naturlig förklaring till katastrofen. Vetenskapsmannen Alexej Zolotov från Kalinin, som ledde expeditionen, upptäckte växt- och insektsmutationer, som pekade på en biofysisk förändring av faunan och floran.

Ziegel menade, att fortsatt forskning kan kasta ljus över rymdskeppets konstruktion, och förhoppningsvis också orsakerna till haveriet.

Hemliga föreläsningar

Tusentals ryssar har ett mycket stort och seriöst intresse för UFO, och många av dessa bevistar hemliga föreläsningar i ämnet ufologi. Man utväxlar även underjordiska "Samizdat"-skrivelser om UFO, eller diskuterar fenomenet inom trängre kretsar. Att intresset är enormt får man en uppfattning om genom de ofta förekommande officiella dementierna i den sovjetiska pressen.

Som exempel kan nämnas den kommunistiska ungdomstidningen "Komsomolskaja Pravda", som nyligen betecknade UFO-intresset som "kurtis med vidskepliga och religiösa impulser, indirekt härstammande från Pentagon".

Ziegel höll 1977 en sådan förbjuden föreläsning om flygande tefat, där han hävdade, att all publicitet kring UFO-fenomenet är strängt förbjudet i Sovjetunionen.

Föreläsningen, som Ziegel aldrig förnekat att han hållit, förmedlades sedan i form av stenciler till UFO-intresserade sovjetmedborgare. Ziegel hävdade vid denna föreläsning, att 300 UFO:n iakttagits i Sovjet under årens lopp. Ett av dessa svävade i 36 timmar över staden Naltjik. Ett annat UFO förföljde ett sovjetiskt passagerarplan från Vorkuta till Omsk, medan ett annat med sin närvaro orsakade trafikstockningar på en väg nära Golitsjno, 45 km väster om Moskva.

Ziegel har emellertid fått svar på tal för sin rymdskeppsteori i samband med Tunguskakatastrofen. Vitalij Bronsten, sekreterare i sovjetiska astro-geodetiska sällskapet, tillbakavisar helt idén. Han menar, att den rimligaste förklaringen är, att en komet exploderade i jordatmosfären. Vitalij Bronsten kanske är en sovjetisk kollega till Sture Wickerts på FOA?

Repövning för fältforskare

Köpings UFO-förening (UFO-Sveriges rapport-central) arrangerar en fortsättningskurs och repetitionsövning för tidigare utbildade fältforskare den 25 och 26 augusti i Lersäter utanför Köping.

Vi kommer att följa tidigare utbildningsmönster samt spränga in en del nyheter. Start klockan 10.00 på lördagen och avslutning klockan 13 på söndagen. Som underhållare för lördagskvällen har vi lyckats engagera den mycket omdiskuterade Rolfino, som bl.a. kommer att demonstrera suggestionsförsök.

Förhandsanmälan

Kostnaden för mat och logi från fredag e.m. t.o.m. söndag är 85 kronor per deltagare. Egna lakan och handduk skall medtagas. De som önskar genomgå internatkursen skall senast två veckor före (det innebär den 10 aug.) inbetala 85 kronor till postgirokonton 74 51 90 - 9, Köpings UFO-förening. Texta namn och adress tydligt.

Efter denna förhandsanmälan utsänds kursprogram och vägbeskrivning. Av administrativa skäl är deltagaravgiften 85 kronor för alla, oavsett om ni bor i egen husvagn, ligger på golvutrymme, anländer fredag eftermiddag eller lördag morgon.

Utställningsmaterial om UFO

En 'miniutställning' omfattande material avsett för 4 till 5 utställningsskärmar kan hyras från Köpings UFO-förening, Box 151, 731 01 Köping.

Den tidigare större utställningen, med material avseende 35 utställningsskärmar, kan hyras från UFO-Nyköping/Carl-Anton Mattsson, Östra Bergsgatan 17, 611 00 Nyköping.

Sändes i radio
ej i TV

Läsare av Jean-Claude Bourrets bok, som på svenska heter 'UFO - Fakta och spekulationer', göres härmed uppmärksamma på ett fel i översättningen. Det står att programmen sändes i den franska TV:n, men i själva verket gick hans UFO-serie i den franska radion.

Jag beklagar misstaget.

Olle Öhman

UFO-EXPO under 4 månader

Förra årets succéartade utställning i Köping, som besöktes av över tiotusen personer, kommer igen!

Under tiden 2 maj t.o.m. 2 september – alltså fyra månader – visas en stor UFO-expo i Köpings Museum.

Köpings kommun kommer att satsa tusentals kronor på förbättringar och förlängt öppethållandet i museet för att kunna möta intresset.

En hel del nyheter kommer att presenteras, och denna stora satsning är ett samarbete mellan Köpings UFO-förening, Fritidsnämnden och Kulturnämnden i Köping.

Välkommen till Köping och besök

UFO-expo KÖPINGS MUSEUM

Järnvägsgatan

öppettider: Dagligen kl. 13.00 – 18.00

Entré 3: –

Varje dag, en timma före stängningsdags, visas UFO-Sveriges 45-minuters stillfilm.

Skolklasser som önskar visningar på andra tider skall ringa 0221/137 00 och avtala tid med Kulturnämnden.

Forntida flygteknik undersöks av tysk student

Vid årssammankomsten för gruppen MUFON-CES vid institutet för teoretisk fysik vid universitetet i Tübingen berättade fil. stud. Lutz Gentes från Frankfurt om gamla skrifter på sanskrit som innehåller anvisningar om handhavande och konstruktion av flygande rymdskepp. Det mest betydande av alla indiska epos, Mahabharata, som många astroarkeologer åberopar, innehåller en stor mängd berättelser om landande, flygande och startande rymdskepp. Som ägare anges olika gudar vars hemorter är planeter i främmande solsystem. Som nummer två efter Mahabharata brukar man räkna Ramayana. Detta stora indiska epos, som innehåller beskrivningar av rymdskepp och med dessa förda krig, togs från början inte på allvar av vetenskapsmännen.

Samarangana Sutradhara anses vara det mest betydande encyklopediska verket om naturhistoria i flydda tider. I detta verk beskrivs konstruktionsprinciperna för flygmaskiner som kallas 'Vimana'. Mest förvånande är emellertid en skrift av Mahaschibaradscha, en av sin tids störste vise. Denna skrift hittades år 1918 i Baruda. År 1963 lämnade vetenskapsteoretikern Boy i Bulletin of the National Institute of Science of India en utförlig redogörelse för innehållet i denna sanskrittext. I Viamani-Bragharan finner man också uppgifter om flygplanens vapen och stridsförmåga. Med minutiös noggrannhet blir de förödande verkningarna beskrivna av bombfällning och yttäckande eldvapen. Dimspredning, bedövande gaser och ljudvapen tycks inte heller vara obekanta. I en av 'De trettio två hemligheterna' heter det t.ex.: När man siktar ett fientligt flygplan kan man genom att vrida på en kontakt få hela centrumpartiet i en Vimanas att rotera med 4087 varv per timme. Därigenom alstras snabba lufttrycksvågor.

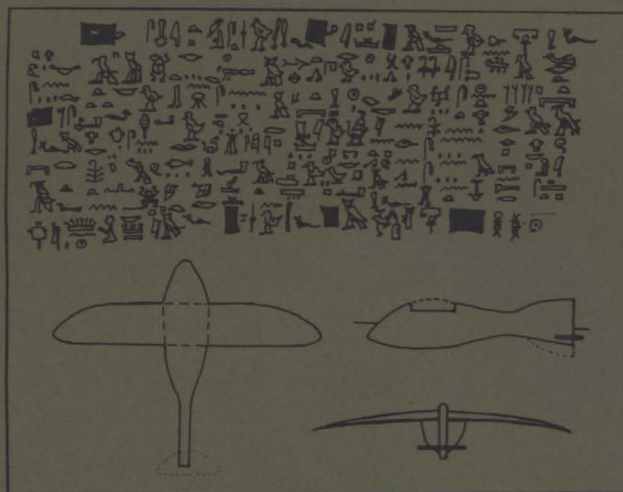
Sedan många år arbetar de militära myndigheterna i Frankrike och i USA med försök att åstadkomma ett infraljudvapen, en sak som synbarligen indierna kände till och använde som vapen.

En grundlig undersökning som nu utförs av L. Gentes kommer att tryckas som ett 100-sidigt supplement till MUFON-CES årsredogörelse och väntas bli färdigt i slutet av februari. Priset är DM 18:-. Häftet är i A5-format.

Zur Frage der Tatsächlichkeit von Kontakten zu Außerirdischen in Altertum und Vorzeit:

Ein neuer Weg zur Beweisführung anhand eines Vergleichsverfahrens zur Psychologie plötzlicher Kontakte sowie altindischer Schriften zur Luft- und Raumfahrt

LUTZ GENTES

Ergänzungsband zum Bericht über die Tagung der MUFON-CES in Tübingen, 1979

Källa: Esotera
Översättning: Faith Ell

Fotnot: Den tyska parapsykologiska tidskriften Esotera innehåller ofta intressanta artiklar om UFO. Tidskriften, som också finns i engelsk upplaga, kommer ut med tolv nummer per år. Pris för år 1979 är DM 48:-. Provexemplar kan utan kostnad rekvireras från Hermann Bauer Verlag KG, Staudingerstr. 7, Postfach 167, 7800 Freiburg.